

Ministerie van Binnenlandse Zaken en
Koninkrijksrelaties
Postbus 20011
2500 EA 'S-GRAVENHAGE

datum
13 juli 2021

kenmerk
502921/530520

uw kenmerk/brief van

doorkiesnummer
[REDACTED]

onderwerp
tussentijdse evaluatie
Wbmgp (Rotterdamwet)

Behandeld door/e-mail
[REDACTED]

Geachte mevrouw Ollongren,

Op 13 juni 2019 heeft u toestemming gegeven om artikel 8 en 9 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek (Wbmgp) voor een periode van vier jaar toe te passen voor een aantal complexen in de gemeente Capelle aan den IJssel.

Bij uw besluit heeft u ons gevraagd om binnen twee jaar (juli 2021) een tussenevaluatie uit te voeren en de uitkomst daarvan aan u ter beschikking te stellen. Wij hebben de tussentijdse evaluatie uitgevoerd. De tussentijdse evaluatie Rotterdamwet en de notitie Kwalitatieve evaluatie toepassing Rotterdamwet treft u als bijlage bij deze brief aan.

Graag brengen wij een aantal aspecten onder de aandacht die belemmerend werken op de effectiviteit van de Wbmgp. Wij gaan graag met u in gesprek om de belemmeringen op te heffen en zo de effectiviteit van wet te vergroten.

1. Regiobinding

Voor artikel 8 geldt dat er in de wet een uitzonderingsclausule is opgenomen voor mensen die al tenminste zes jaar in de regio wonen (artikel 8, lid 1). Dit betekent dat een huisvestingsvergunning niet geweigerd kan worden voor mensen die op deze manier aan de regio gebonden zijn. Via deze clausule is het mogelijk dat mensen met een kwetsbare sociaaleconomische positie toch instromen.

Professionals zien een tendens waarbij de instroom van de zorgbehoevende doelgroep onder meer met een beroep op regiobinding toenemen. In een buurt waar de problemen al groot zijn, kan een dergelijke instroom van kwetsbare nieuwe inwoners de leefbaarheid verder onder druk zetten.

De omvang van de regio op basis van regiobinding is zodanig dat de sturende werking van de wet onevenredig wordt ingeperkt. Wij zien de regiobinding graag op een andere proportionele wijze ingevuld, bijvoorbeeld door de omvang van de geldende regio aan te passen naar binding met de buurt.

Wilt u bij beantwoording het kenmerk vermelden.

Rivierweg 111
Postbus 70
2900 AB Capelle aan den IJssel
www.capelleaandenijssel.nl
gemeente@capelleaandenijssel.nl

Telefoon: 14010
Telefax: 010 - 2848800
BTW nummer: 001877045B05
IBAN: NL41INGB0006691797
BIC nummer: INGBNL2A

2. AVG

Voor de effectieve toepassing van de Wbmgp, heeft de AVG een belemmerende werking. Bij toepassing van artikel 9 dienen huurders een bewijs van vrijwilligerswerk te overleggen. De woonconsulent die de aanvraag beoordeelt, kan echter de geldigheid of waarachtigheid van dit document niet toetsen. Wanneer de consulent contact opneemt met de genoemde organisatie waarbij het vrijwilligerswerk zou hebben plaatsgevonden, mogen die geen informatie delen over de werkzaamheden van een bepaald individu. Hierdoor zijn er voor de woonconsulenten geen mogelijkheden om de waarachtigheid van artikel 9 te toetsen, ook niet wanneer zij hun twijfels hebben. Artikel 9 is hierdoor 'fraudegevoelig'. Daarnaast is voor het optimaal inzetten van nieuwe bewoners die aan vrijwilligerswerk doen een actieve benadering nodig om deze mensen ook te verleiden zich hard te maken voor hun nieuwe wijk. Na toewijzing wordt de reden van deze toewijzing echter niet met anderen gedeeld vanwege de AVG. Eventuele gegadigden voor vrijwilligerswerk in de wijken, blijven daardoor voor professionals onder de radar.

Een ander punt van aandacht is dat wanneer een huurder inwoner wordt van Capelle aan den IJssel, in een aangewezen buurt komt te wonen en een zorgbegeleider heeft, overdracht wenselijk is bij toepassing van de Wbmgp. Wanneer iemand specifieke zorg of steun krijgt in een andere gemeente, kan kennis en ervaring over de zorg die iemand behoeft niet gedeeld worden zonder toestemming van de huurder. De ervaring van de woonconsulenten is dat een huurder bij zijn/haar aanvraag, huiverig is deze toestemming te verlenen. De redenen hiervoor zijn niet te achterhalen. Wanneer een nieuwe huurder in een aangewezen wijk wordt geplaatst met een specifieke zorgvraag en er geen overdracht plaatsvindt, kunnen problemen escaleren voordat de zorgvraag van een huurder ook bij hulpverleners in Capelle op het netvlies komt. Dit is bijzonder vervelend voor de huurder zelf, maar ook voor de leefbaarheid van burens en buurtbewoners. Ook willen welzijnsorganisaties aan de voorkant direct na het ondertekenen van een huurcontract in contact komen met de huurders. Door de AVG wordt het belemmerd om gegevens door te krijgen. Wij zouden in de Wbmgp-buurt meer mogelijkheden willen hebben om de effectiviteit van de wet te vergroten.

Wij vertrouwen erop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.

Hoogachtend,
het college van burgemeester en wethouders,
de secretaris, de burgemeester,

A.L. Duijmaer van Twist

mr. P. Oskam

Bijlagen: 2

**Tussentijdse Evaluatie Rotterdamwet
Mei 2021**

Samenvatting

In deze notitie worden de effecten van de Wet Bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek (Wbmgp/ Rotterdamwet) op een groot aantal indicatoren geëvalueerd over de periode 2016 tot en met 2020. Hieruit kunnen een aantal conclusies getrokken worden. Echter voor een groot aantal indicatoren is (nog) geen effect zichtbaar. Dit komt doordat de monitoring van die indicatoren (leefbaarheid van een wijk) een paar jaar achterlopen.

In het algemeen kan geconcludeerd worden dat er in de Rotterdamwetbuurten ieder jaar minder huishoudens wonen die Algemene Bijstand ontvangen. Daarnaast zien we dat steeds meer huishoudens een inkomen uit arbeid ontvangen. De effectiviteit van de Rotterdamwet wordt echter beperkt door de lage mutatiegraad. Een effect op de leefbaarheid van de buurten is echter nog niet aantoonbaar. Uit de evaluatie kunnen de volgende conclusies getrokken worden:

1. Het merendeel (72%) van de huishoudens die in 2019 naar de Rotterdamwetcomplexen zijn verhuisd ontving een inkomen uit arbeid. In 2020 was dit aandeel nog groter (90%).
2. Sinds de tweede helft van 2019 zijn er elk halfjaar meer woningen verhuurd aan woningzoekenden met een dienstverlenend beroep (23% in de tweede helft van 2019 t.o.v. 65% in de tweede helft van 2020). De groep woningzoekenden die een dienstverlenend beroep hebben én vrijwilligerswerk doen is ook gegroeid (8% in de tweede helft van 2019 t.o.v. 22% in de tweede helft van 2020). Het percentage vrijwilligers lijkt juist te dalen (van 34% naar 11%). Omdat deze cijfers nog maar sinds halverwege 2019 beschikbaar zijn zal dit de komende jaren gemonitord moeten worden om te concluderen welke exacte trend hier te zien is.
3. De Rotterdamwetcomplexen hebben tussen januari 2016 en januari 2020 een scherpere daling meegemaakt in het percentage huishoudens die Algemene Bijstand ontvangen dan de referentiebuurt en de gemeente in totaal. Het is zeer waarschijnlijk dat deze grotere daling komt doordat alleen huishoudens die inkomen uit arbeid ontvangen naar deze complexen mogen verhuizen.
4. Sinds 2019 is het mogelijk om de mutaties in de Algemene Bijstand op basis van verhuisbewegingen bij te houden. Er zijn in 2019 en 2020 weinig huishoudens verhuisd naar de Rotterdamwetcomplexen die bijstand ontvangen. Omdat deze cijfers nog maar sinds 2019 beschikbaar zijn zal dit de komende jaren gemonitord moeten worden om te concluderen welke trend hier te zien is.
5. In de Rotterdamwetcomplexen was er in 2019 een mutatiegraad van 5,9%. Dit is vergelijkbaar met de mutatiegraad van alle sociale huurwoningen in Capelle aan den IJssel (5,1%). De sociale huurwoningen van de referentiebuurt heeft echter een nog lagere mutatiegraad (3,7%). In 2020 is de mutatiegraad gedaald naar 4,5% in de Rotterdamwetcomplexen en naar 4,4% voor de gemeente in totaal. Voor de referentiebuurt is dit echter wel gestegen (5,1%). De Rotterdamwet is een zaak van lange adem vanwege de mutatiegraad.
6. Op de dimensie Veiligheid van de Buurtmonitor en de Leefbaarometer zijn ook verbeteringen te zien in de Rotterdamwetbuurten de afgelopen jaren. Echter is er ook een gelijksoortige verbetering te zien in de referentiebuurt, waar de Rotterdamwet niet van toepassing is. Voor de gemeente in totaal is geen verschil te zien op deze subdimensie. Door de gelijksoortige

verbetering in de referentiebuurt kan de verbetering niet toegeschreven worden aan de Rotterdamwet, maar het is ook niet uit te sluiten dat zonder de Rotterdamwet deze buurten juist verder achteruit waren gegaan.

7. Voor veel indicatoren van de Bewonersenquête is een verbetering te zien in de bevonden leefbaarheid van de Rotterdamwetbuurten. De scores op deze indicatoren worden echter in veel gevallen beperkt door de verslechtering van de scores in de Hovenbuurt.
8. Sinds 2015 zijn er in de Rotterdamwetbuurten relatief meer inkomensontvangers bijgekomen vergeleken met de gemeente in totaal en de referentiebuurt. Het is mogelijk dat deze grotere relatieve toename komt door de implementatie van de Rotterdamwet.
9. Kijkend naar de geregistreerde overlast per 1000 inwoners, zien we in het algemeen weinig verschil tussen 2014 (25 meldingen per 1000 inwoners) en 2020 (27 meldingen per 1000 inwoners). Tussen 2015 en 2017 was er een dalende trend te zien in het relatief aantal meldingen. Echter zien we dat sinds 2017 het aantal meldingen weer stijgt in de Rotterdamwetbuurten.
10. Kijkend naar het aantal geregistreerde misdrijven per 1000 inwoners is er in de Rotterdamwetbuurten tussen 2014 en 2017 sprake van een grote daling (van 57 naar 38 misdrijven per 1000 inwoners). Na 2017 lopen deze cijfers echter weer op (van 38 in 2017 naar 44 in 2020). In de referentiebuurt zien we echter dat na 2016 de daling doorzet naar 2020 (van 70 naar 38 misdrijven per 1000 inwoners). Ook al staan de Rotterdamwetbuurten er in 2020 beter voor ten opzichte van 2014, is de stijging de afgelopen 3 jaar in het relatieve aantal misdrijven zorgelijk. Vooral in contrast met de referentiebuurt waar een dalende trend al jaren te zien is. Dit zou erop kunnen wijzen dat de Rotterdamwet niet effectief is in het verminderen van criminaliteit in de directe omgeving.

Voor de volgende indicatoren zien we weinig verschillen ten opzichte van eerdere jaren in de Rotterdamwetbuurten: Bijzondere Bijstand, Schuldhulpverlening, Leefbaarometer en de Buurtindex. Dit komt waarschijnlijk doordat een groot deel van de cijfers niet recenter zijn dan 2018. Wanneer deze zijn geactualiseerd kan een beter beeld worden gegeven over de effectiviteit van de Rotterdamwet op met name de leefbaarheid in die buurten.

Inleiding

De gemeente past de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijk problematiek (Wbmgp) toe sinds 11 juni 2015. Na vier jaar toepassing van de wet, heeft de gemeenteraad op 15 april 2019 verlenging aangevraagd bij de Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (BZK) voor 4 jaar (Raadsbesluit 1080532). Op 13 juni 2019 heeft BZK toestemming verleend aan gemeente Capelle aan den IJssel om de wet voor nog eens 4 jaar toe te passen. Daarbij is wederom besloten tot toepassing van de volgende twee artikelen uit deze wet:

- Artikel 8: voorkomt de instroom van nieuwe huurders met een zwakke inkomenspositie in de Wbmgp-buurten. Woningzoekenden die minder dan 6 jaar onafgebroken woonachtig zijn in de regio, waarin de gemeente is gelegen, komen slechts in aanmerking voor woonruimte indien zij beschikken over een inkomen uit arbeid, zelfstandig beroep of bedrijf, VUT, ouderdoms- of nabestaandenpensioen of een aanspraak op studiefinanciering,
- Artikel 9: geeft voorrang aan huishoudens, welke mogelijk een positieve bijdrage geven aan de verbetering van de leefbaarheid in de Rotterdamwetcomplexen (voorrang o.b.v. sociaaleconomische kenmerken). In Capelle aan den IJssel wordt voorrang gegeven aan vrijwilligers en woningzoekenden met een dienstverlenend beroep.

De Wbmgp is van toepassing op de volgende buurten en complexen:

Buurt	Complex
Hovenbuurt	Wiekslag

Hoeken	<i>Purmerhoek, Schermerhoek</i>
Operabuurt	<i>Nabucco, Aida, Librije, Norma, Rigoletto, Parsifal</i>
Gebouwenbuurt	<i>Agnetenhof, Evoluon</i>

Het gaat in totaal om 1857 sociale huurwoningen van woningstichting Havensteder. Dit is, in vergelijking tot de aantallen die in andere gemeenten gelden, een zeer groot aantal woningen. De uitvoering van de Rotterdamwet ligt bij Havensteder. De woningen worden aangeboden via Woonnet Rijnmond. Bij het aanbieden van een woning in een Rotterdamwetcomplex wordt vermeld dat de Rotterdamwet bepalingen van toepassing zijn.

Bij de intake van een kandidaat-huurder wordt gecontroleerd of deze aan de voorwaarden van de Rotterdamwet voldoet, zoals woonduur in de regio i.c.m. inkomen (art. 8) en de standaard voorwaarden die een verhuurder kan hanteren om de woning aan te bieden. Aan de hand van een beroepenlijst wordt nagegaan of het beroep van de gegadigde aan te merken is als een beroep in de dienstverlening en er wordt gevraagd naar de inzet voor vrijwilligerswerk (art. 9).

Het dashboard "Monitor Rotterdamwet" is opgezet om aan de hand van een aantal indicatoren de ontwikkelingen in de Rotterdamwetbuurten te monitoren, en de effectiviteit hiervan te kunnen meten. In deze evaluatie worden de grafieken uit dit dashboard verder toegelicht om eventuele veranderingen in de indicatoren te duiden.

Om de werking van de Rotterdamwet te kunnen vergelijken, wordt een referentiebuurt gehanteerd. Gekozen is voor de Meeuwenbuurt, omdat in 2016 (het jaar van de invoering van de Rotterdamwet) deze buurt vergelijkbare scores met de Rotterdamwetbuurten had op de Buurtmonitor en de Leefbaarometer met de buurten waar de Rotterdamwet werd geïmplementeerd. Als scores in de Meeuwenbuurt hetzelfde blijven of omlaag gaan terwijl de scores van de Rotterdamwetbuurten verbeteren, zou dat erop kunnen duiden dat de Rotterdamwet effect heeft op de leefbaarheid van deze buurten. Daarnaast is de Meeuwenbuurt als referentiebuurt gekozen, omdat het type woningen vergelijkbaar zijn met die uit de Rotterdamwetbuurten. Als men niet kan verhuizen naar een Rotterdamwetbuurt, is het mogelijk dat men naar de Meeuwenbuurt verhuist (waterbed effect). Dit wordt in deze analyse meegenomen.

Let op: De scores van de Rotterdamwetbuurten worden in het algemeen als gemiddelde weergegeven en worden vergeleken met de scores van één buurt (Meeuwenbuurt). Hierdoor kunnen de scores van de Meeuwenbuurt per jaar sterker verschillen dan bij de Rotterdamwetbuurten, omdat het gemiddelde de extreme schommelingen naar het midden trekt. Het is van belang om bij de vergelijking te kijken naar de algemene trend over een langere periode in plaats van één jaar.

1. Artikel 8

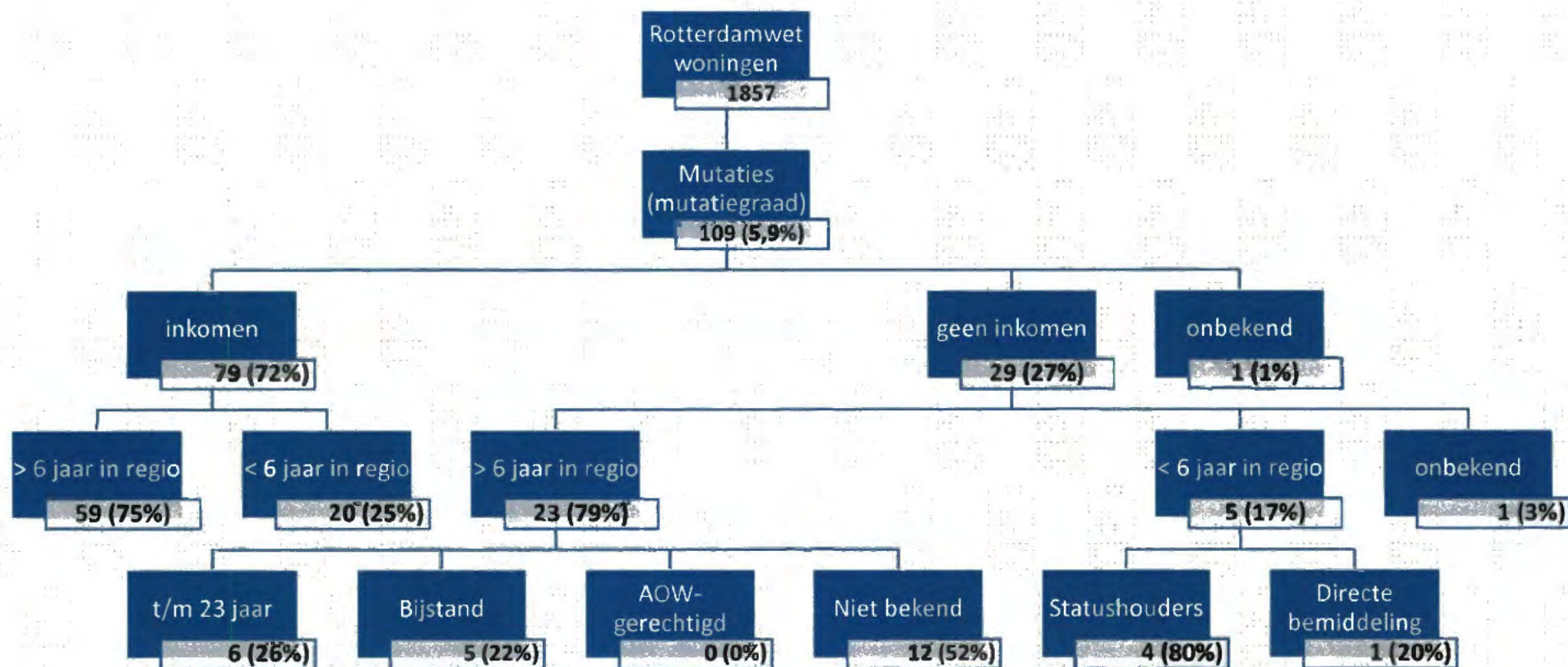
In heel 2019 heeft er in 6% van de Rotterdamwetwoningen (109) een verhuizing plaatsgevonden. Gebleken is dat het merendeel (72%) van deze huurders inkomen uit arbeid ontvangt (zie figuur 1). Bij 1 verhuizing is de betrouwbaarheid onvoldoende en dus toegekend aan 'onbekend'. Van de 29 huurders zonder inkomen (27%) woont de meerderheid (79%) langer dan 6 jaar in de regio. De groep zonder inkomen heeft niet per definitie bijstand. De groep is opgesplitst op basis van een aantal aannames:

- Personen t/m 23 jaar zijn studenten;
- Niemand heeft de AOW-gerechtigde leeftijd (oudste persoon was 52 op moment van verhuizen);
- Gegevens over bijstand van Sociale Zaken zijn leidend. In totaal zijn er 10 mensen met bijstand in een Rotterdamwetbuurt komen wonen in 2019, waarbij er vanuit gegaan is dat:
 - Alle statushouders korter dan 6 jaar in de regio bijstand ontvangen;

- De directe bemiddeling korter dan 6 jaar ook bijstand ontvangt;
- Het overige deel van de verhuisde bijstandsontvangers (5 personen) dus langer dan 6 jaar in de regio woont.
- Het overige deel van de personen wordt toebedeeld aan de groep 'Niet bekend'.

De 5 huurders die niet voldeden aan de inkomenseis en ook korter dan 6 jaar in de regio woonden zijn door middel van directe bemiddelingen aan een woning in de Rotterdamwetbuurten gekomen, waarvan er 4 aan statushouders zijn toegewezen.

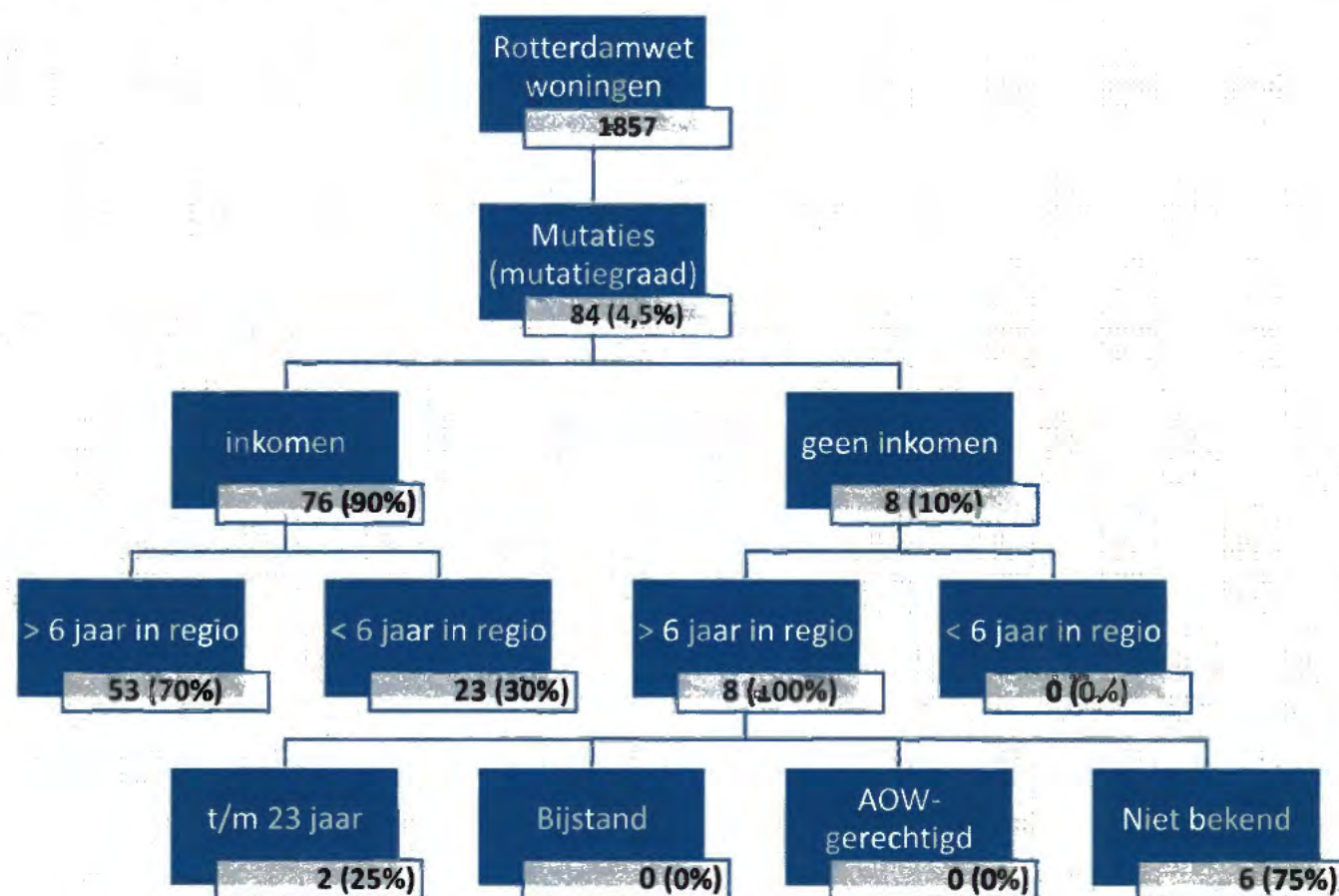
Figuur 1a: Toepassing van Artikel 8 in 2019 in de Rotterdamwetcomplexen.

Bron: Maaskoepel, Havensteder

Let op: De huishoudens die zonder inkomen naar Rotterdamwetcomplexen verhuizen hebben niet per definitie bijstand.

Figuur 1b: Toepassing van Artikel 8 in 2020 in de Rotterdamwetcomplexen.

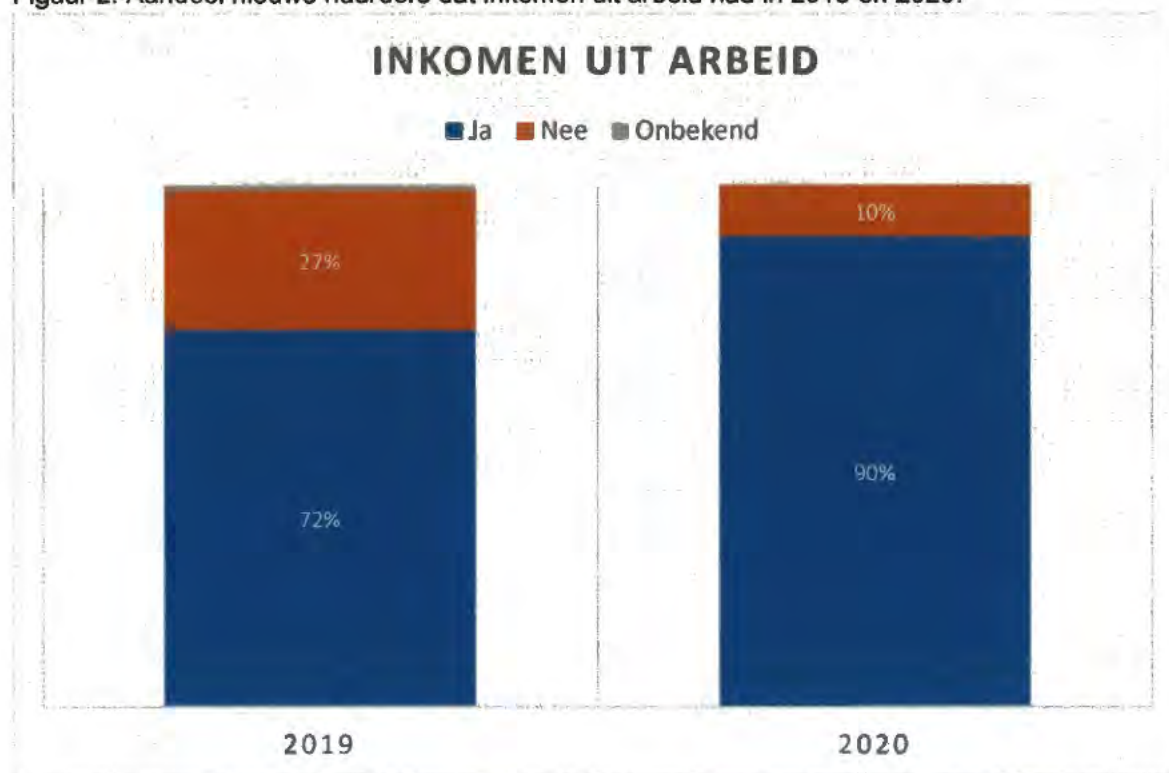

Bron: Maaskoepel, Havensteder

Let op: De huishoudens die zonder inkomen naar Rotterdamwetcomplexen verhuizen hebben niet per definitie bijstand.

In 2020 waren er minder verhuizingen t.o.v. 2019: in totaal hebben 84 verhuizingen plaatsgevonden in de Rotterdamwetcomplexen (mutatiegraad: 4,5%). We zien echter wel dat een groter aandeel van de woningzoekenden inkomen uit arbeid ontvangen (90%) t.o.v. 2019 (72%). Van de huurders zonder inkomen woont iedereen langer dan 6 jaar in de regio. In de afgelopen 2 jaar had het merendeel van nieuwe huurders een inkomen uit arbeid. Het lijkt dus dat de Rotterdamwet effectief is in het weren van huishoudens die geen inkomen uit arbeid ontvangen.

Figuur 2: Aandeel nieuwe huurders dat inkomen uit arbeid had in 2019 en 2020.

Bron: Maaskoepel, Havensteder

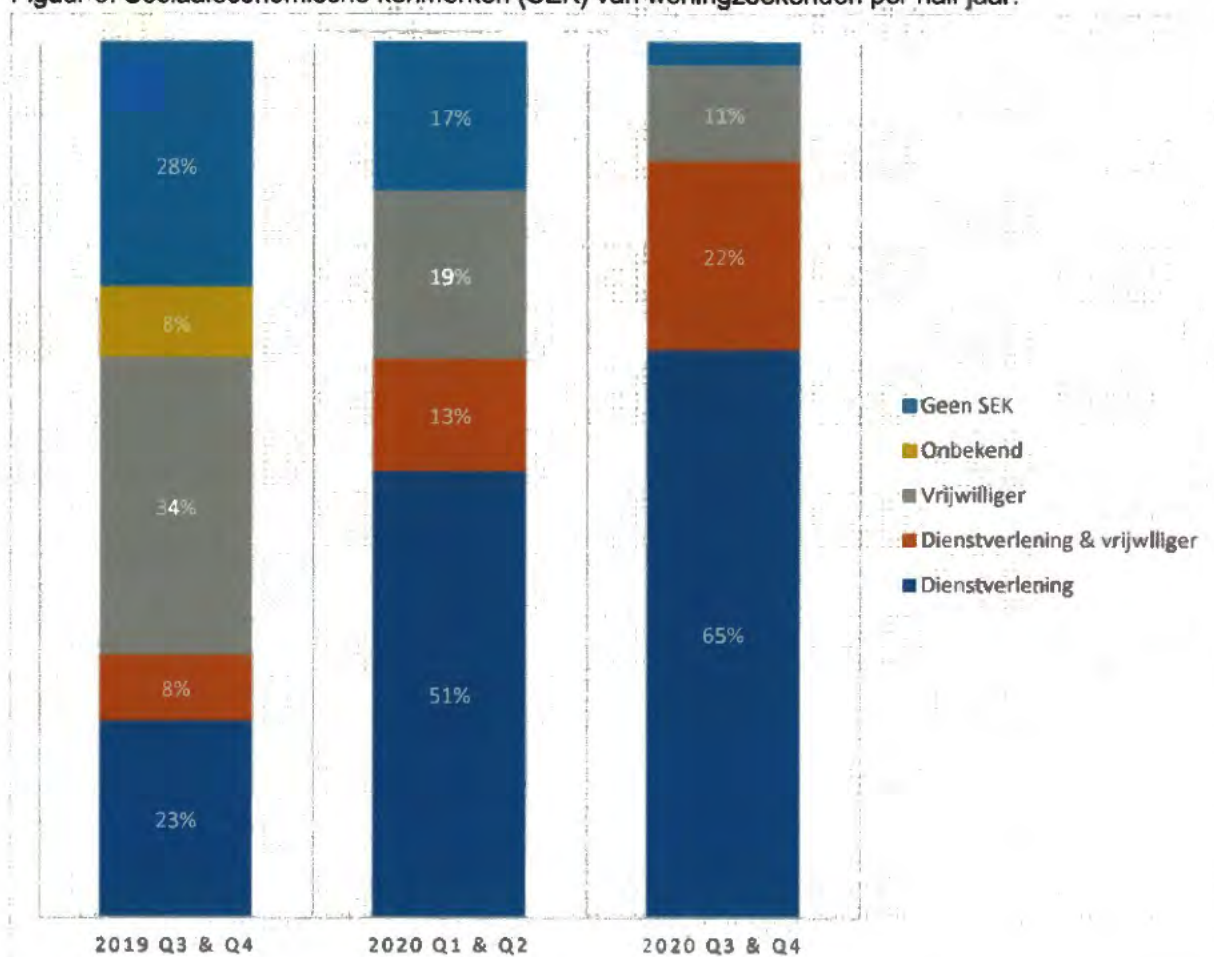
2. Artikel 9

Artikel 9 geeft voorrang aan huishoudens, welke mogelijk een positieve bijdrage geven aan de verbetering van de leefbaarheid in de Rotterdamwetcomplexen (voorrang o.b.v. sociaaleconomische kenmerken). Vanaf 12 juni 2019 is het aantal sociaaleconomische kenmerken vereenvoudigd naar 2 criteria, namelijk: het hebben van een beroep in de dienstverlening of het uitvoeren van vrijwilligerswerk.

Vóór 12 juni 2019 werden echter meer voorrangsregels gehanteerd. In de Verordening Woonruimtebemiddeling 2015 is een tabel opgenomen waarin de oude voorrangsregels zijn beschreven. Sinds 12 juni 2019 is dit echter vereenvoudigd vanwege o.a. de uitvoerbaarheid. Daarnaast is het ICT systeem van de Maaskoepel halverwege 2019 aangepast waardoor het automatisch registreren van sociaaleconomische kenmerken mogelijk is geworden. Er is daarom voor gekozen om de sociaaleconomische kenmerken per half jaar weer te geven.

Kijkend naar figuur 3, zien we dat elk halfjaar meer woningen zijn verhuurd aan woningzoekenden met een dienstverlenend beroep (23% in de tweede helft van 2019 t.o.v. 65% in de tweede helft van 2020). De groep woningzoekenden die een dienstverlenend beroep hebben én vrijwilligerswerk doen is ook gegroeid (8% in de tweede helft van 2019 t.o.v. 22% in de tweede helft van 2020). Het percentage vrijwilligers lijkt juist te dalen (van 34% naar 11%).

Figuur 3: Sociaaleconomische kenmerken (SEK) van woningzoekenden per half jaar.

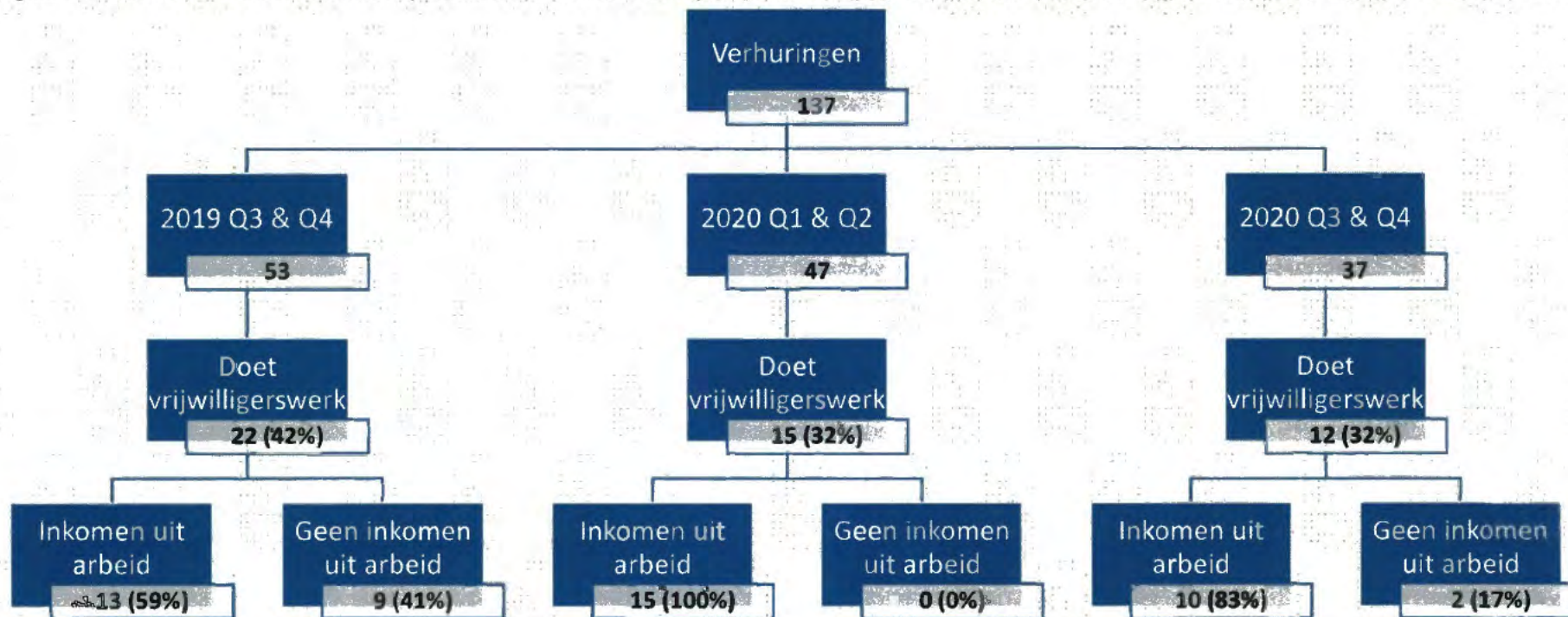

Bron: Maaskoepel, Havensteder

Vrijwilligerswerk

Alleen kijkend naar woningzoekenden die vrijwilligerswerk doen (inclusief de woningzoekenden die een dienstverlenend beroep hebben én vrijwilliger zijn) zien we dat in de tweede helft van 2019 22 woningzoekenden voorrang hebben gekregen op basis van vrijwilligerswerk. Van de 53 mutaties die in deze periode hebben plaatsgevonden waren dus 42% van de woningzoekenden vrijwilliger. Van de vrijwilligers had 59% inkomen uit arbeid. 41% van de vrijwilligers had geen inkomen uit arbeid en hebben op basis van het doen van vrijwilligerswerk voorrang gekregen. Dit percentage is in 2020 fors gedaald. In de eerste helft van 2020 had 0% van vrijwilligers geen inkomen uit arbeid en in de tweede helft hadden maar 2 vrijwilligers (17%) geen inkomen uit arbeid (zie figuur 4).

Figuur 4: aandeel nieuwe huurders die op basis van het doen van vrijwilligerswerk zijn gehuisvest in de Rotterdamwetcomplexen, uitgesplitst naar inkomen.

Bron: Maaskoepel, Havensteder

3. Algemene Bijstand

In deze sectie, wanneer de Rotterdamwetbuurten of de referentiebuurt worden genoemd, worden de sociale huurwoningen van Havensteder bedoeld, niet de buurt in zijn geheel.

Sinds de implementatie van de Rotterdamwet zien we een algemene daling in het percentage bijstandsgerechtigden in de Rotterdamwetbuurten (zie figuur 5).¹ In januari 2016 ontvingen 29,8% van de huishoudens Algemene Bijstand, in januari 2019 was dit gedaald naar 23,6%. In juli 2019 is de Rotterdamwet verlengd waarbij artikel 9 (voorrang) is vereenvoudigd. Sinds de verlenging van de Rotterdamwet is deze trend tot januari 2020 aangehouden. Op 1 januari 2020 ontvingen 21,4% van de huishoudens in de Rotterdamwetcomplexen Algemene Bijstand. Tussen januari 2016 en 2020 is dit een daling van 8,4%. Op 1 januari 2021 is dit percentage weer gestegen naar 22,0%. Waarschijnlijk is deze stijging toe te schrijven aan de effecten van de coronapandemie op de werkloosheid en inkomenssituatie van huishoudens.

Gekeken naar de sociale huurwoningen van de Meeuwenbuurt zien we ook een daling: in januari 2016 ontving 23,7% van de huishoudens Algemene Bijstand t.o.v. 18,9% in januari 2020. Dit is een minder sterke daling (4,8%) dan wat we in de Rotterdamwetbuurten zien. In januari 2021 zien we in de Meeuwenbuurt ook een kleine stijging in het percentage met Algemene Bijstand (20,9%).

In de gemeente in totaal zien we ook een daling in het percentage huishoudens met Algemene Bijstand tussen januari 2016 (7,3%) en 2020 (5,7%), maar ook deze daling (1,6%) is kleiner dan wat te zien is in de Rotterdamwetcomplexen. Ook is in de gemeente in totaal een stijging te zien in het percentage huishoudens met bijstand, op 1 januari 2021 ontving 5,9% van de huishoudens een bijstandsuitkering.

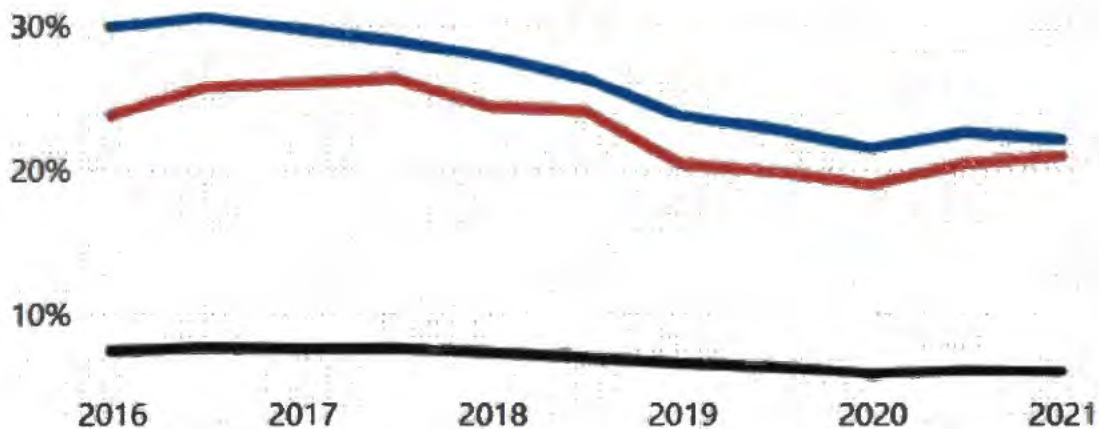
Het percentage huishoudens dat korter dan 1 jaar Algemene Bijstand ontvangt, is sinds januari 2016 af aan het nemen voor de Rotterdamwetcomplexen (zie figuur 6). In januari 2016 ontving 8,3% van de huishoudens in de Rotterdamwetcomplexen Algemene Bijstand (voor minder dan 1 jaar). In januari 2020 daalde dit naar 3,2%, een verschil van 5,1%. In januari 2021 is dit weer licht gestegen naar 3,6%. In de referentiebuurt is er ook sprake van een daling (van 7,3% in 2016 naar 3,1% in 2020), maar het verschil is hier kleiner (4,2%) dan in de Rotterdamwetbuurten. Dit percentage is in januari 2021 gestegen naar 4,0%. In de gemeente in totaal zien we ook een daling in het percentage huishoudens die minder dan 1 jaar Algemene Bijstand ontvangen (van 1,9% in 2016 naar 0,8% in 2020). Op 1 januari 2021 is dit percentage gestegen naar 1,1%.

Figuur 5: het percentage huishoudens met Algemene Bijstand per halfjaar voor de gemeente in totaal, de Rotterdamwetcomplexen en de sociale huurwoningen van de referentiebuurt.

¹ Het percentage wordt berekend voor de Rotterdamwetbuurten en de referentiebuurt door het aantal bijstandsgerechtigden wonend in sociale huurwoningen te delen door het aantal sociale huurwoningen van Havensteder. Voor de gemeente in totaal geeft het percentage het aantal bijstandsgerechtigden weer ten opzichte van alle woningen in Capelle aan den IJssel.

% Huishoudens met Algemene Bijstand (totaal)

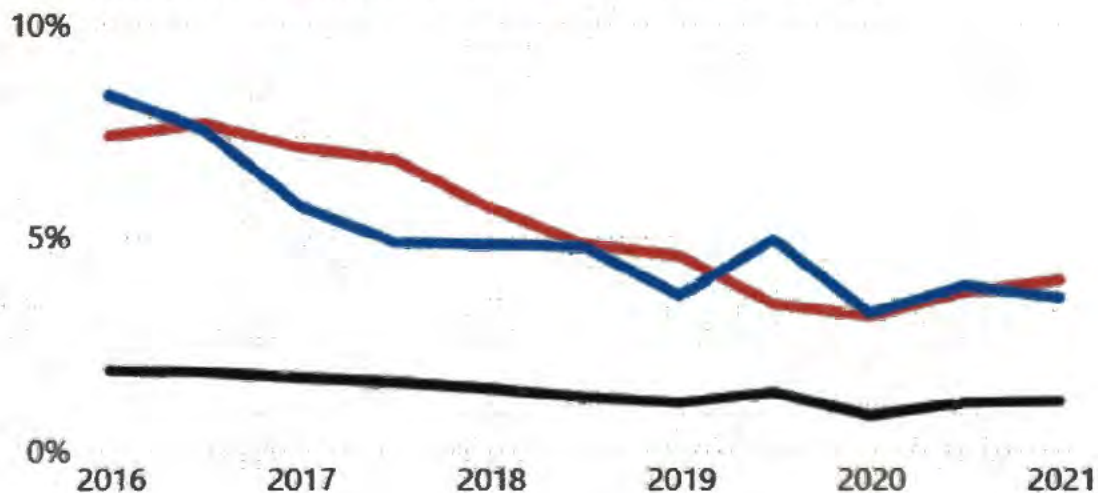
● Gemeente totaal ● Meeuwenbuurt ● Rotterdamwetbuurten

Figuur 6: het percentage huishoudens dat minder dan 1 jaar Algemene Bijstand ontvangt, voor de gemeente in totaal, de Rotterdamwetcomplexen en de sociale huurwoningen van de referentiebuurt (per halfjaar).

% Huishoudens met Algemene Bijstand (< 1 jaar)

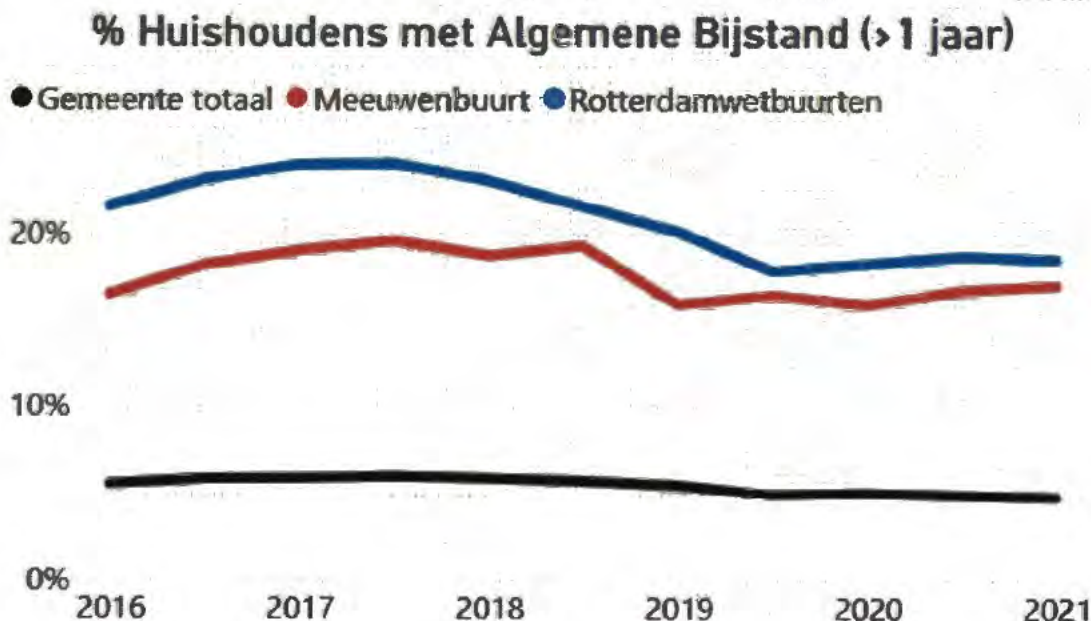
● Gemeente totaal ● Meeuwenbuurt ● Rotterdamwetbuurten

Voor de huishoudens die langer dan 1 jaar bijstand ontvingen is pas na juli 2017 een daling te zien voor de verschillende gebieden (zie figuur 7). In januari 2016 zaten 21,5% van de huishoudens in de Rotterdamwetcomplexen al langer dan een jaar in de bijstand. In januari 2020 was dit 18,2% (een daling van 3,3%). In januari 2021 is dit percentage licht gestegen naar 18,5%. Voor de sociale huurwoningen van de referentiebuurt heeft er in deze periode ook een daling plaatsgevonden (van 16,4% in 2016 naar 15,8% in 2020), maar deze daling (0,6%) is kleiner dan in de Rotterdamwetbuurten. Ook de referentiebuurt had in januari 2021 meer huishoudens met een bijstandsuitkering voor langer dan 1 jaar (17,0%). Voor de gemeente in totaal zien we ook maar een

kleine daling (0,5%) in deze periode (5,4% in 2016 naar 4,9% in 2020). Op 1 januari 2021 ontving 4,7% van de huishoudens in de gemeente een bijstandsuitkering voor langer dan 1 jaar.

Figuur 7: het aantal huishoudens dat meer dan 1 jaar Algemene Bijstand ontvangen, per halfjaar voor de gemeente (links), de Rotterdamwetbuurten (midden) en de referentiebuurt (rechts). **Let op:** de schaal verschilt per gebied.

Bron: Sociale Zaken, Gemeente Capelle aan den IJssel

De Rotterdamwetcomplexen hebben tussen januari 2016 en januari 2020 een scherpere daling meegemaakt in het percentage huishoudens dat Algemene Bijstand ontvangt dan de referentiebuurt en de gemeente in totaal. Het is zeer waarschijnlijk dat deze grotere daling komt doordat alleen huishoudens die inkomen uit arbeid ontvangen naar deze complexen mogen verhuizen.

4. Mutaties in de Bijstandscijfers door verhuizingen

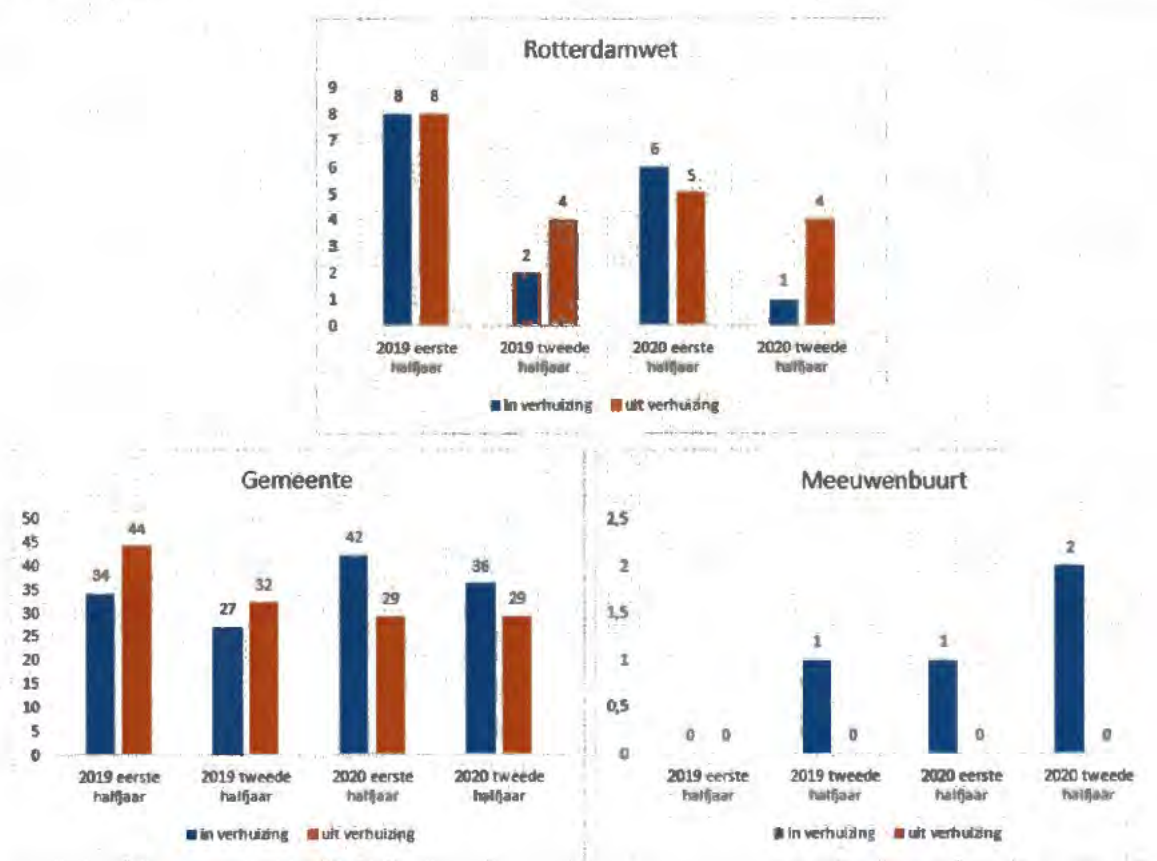
Sinds januari 2019 is het mogelijk om bij te houden wat de reden is voor de mutaties in de bijstandscijfers van de gemeente. Hierdoor kunnen we zien of de veranderingen in de bijstand komen doordat mensen van/naar de buurten verhuizen (zie figuur 8) of vanwege overige redenen (zoals het bereiken van de AOW leeftijd of een verandering in de inkomenssituatie van een huishouden).

In het algemeen zijn er weinig huishoudens verhuisd naar de Rotterdamwetcomplexen die bijstand ontvangen. In de eerste helft van 2019 waren dit er 8, in de tweede helft van 2019 maar 2. In de eerste helft van 2020 zien we weer een stijging in het aantal bijstandsgerechtigden die zijn verhuisd naar de Rotterdamwetcomplexen, maar dit cijfer is in de tweede helft weer gedaald naar 1.

Omdat alleen de cijfers van 2019 en 2020 beschikbaar zijn kunnen we geen conclusies trekken over mogelijke trends in deze cijfers. Deze mutaties zullen de komende jaren moeten worden gemonitord om te zien welke trend zich ontwikkelt.

Figuur 8: aantal mutaties in de Algemene Bijstandscijfers doordat huishoudens van of naar de gemeente, Rotterdamwetbuurten of de Meeuwenbuurt verhuizen. Tevens zijn alle verhuizingen naar

sociale huurwoningen in Capelle aan den IJssel, Rotterdamwetbuurten en Meeuwenbuurten in het figuur opgenomen.

Bronnen: Sociale Zaken, Gemeente Capelle aan den IJssel en Maaskoepel, Havensteder

5. Mutaties in de sociale huurwoningen van Havensteder

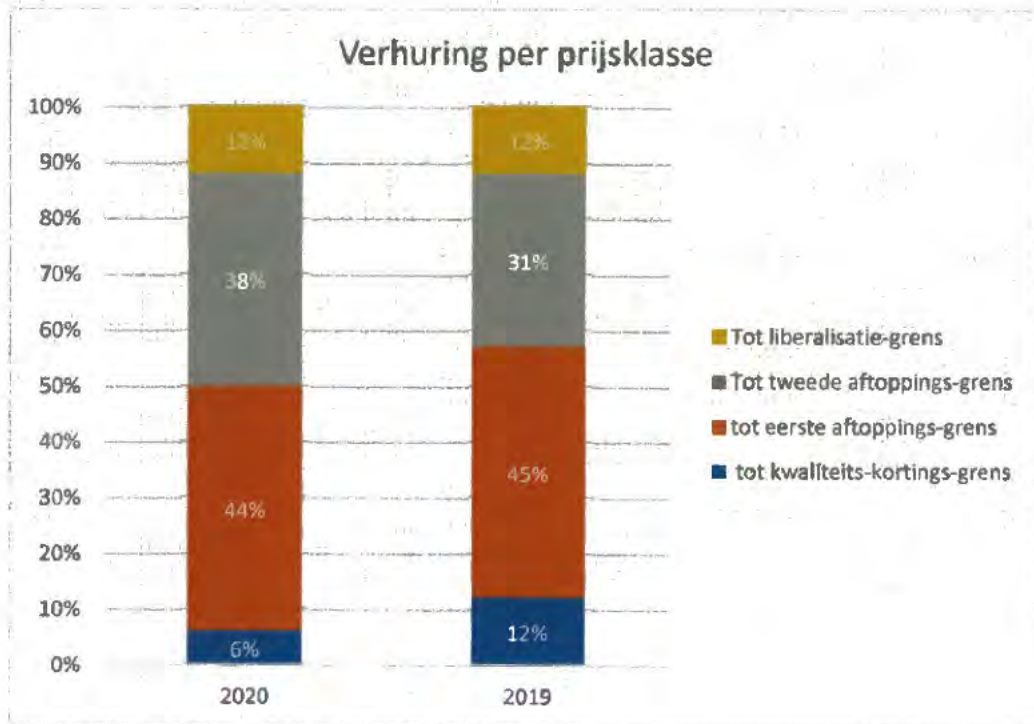
In heel 2019 hebben 109 verhuizingen plaatsgevonden in de Rotterdamwetcomplexen. Van de 1857 woningen die onder de Rotterdamwet vallen is dit een mutatiegraad van 5,9% (109 verhuizingen van de 1857 sociale huurwoningen). Dit is vergelijkbaar met de mutatiegraad van alle sociale huurwoningen in Capelle aan den IJssel (5,1%: 487 verhuizingen in de 9497 sociale huurwoningen van de gemeente). De sociale huurwoningen van de referentiebuurt had echter een nog lagere mutatiegraad (4,0%: 14 verhuizingen van de 354 sociale huurwoningen).

In 2020 zien we dat de mutatiegraad in de Rotterdamwetcomplexen nog verder is gedaald: 84 verhuizingen hebben daar plaatsgevonden, omgerekend is dat een mutatiegraad van 4,5%. De mutatiegraad van alle sociale huurwoningen van de gemeente is ook gedaald: 414 verhuizingen hebben plaatsgevonden, omgerekend is dat een mutatiegraad van 4,4%. In de referentiebuurt zien we echter geen daling in de mutatiegraad: 18 verhuizingen hebben daar plaatsgevonden, oftewel een mutatiegraad van 5,1%.

Gekeken naar de mutaties per prijsklasse in 2019 (zie figuur 9), zien we dat in de woningen met een prijsklasse tot de eerste aftoppingsgrens het vaakst een verhuizing plaatsvindt (45%). De duurste en de goedkoopste prijsklassen zien de minste mutaties (12% per klasse). In 2020 is deze verhouding ongeveer hetzelfde gebleven. Het enige verschil is dat in de goedkoopste prijsklasse (tot kwaliteitskortings-grens) er nog minder mutaties hebben plaatsgevonden (6%) t.o.v. 2019 (12%).

Aangezien de Rotterdamwet alleen van toepassing is op het moment dat iemand verhuist, is het een zaak van lange adem.

Figuur 9: aandeel verhuizingen in 2019 in de sociale huurwoningen in de Rotterdamwetbuurten naar prijsklasse.

Bron: Maaskoepel, Havensteder

6. Bijzondere Bijstand en Schuldhulpverlening

Tussen 2018 en 2019 is in de Rotterdamwetbuurten geen verschil te zien in het aantal huishoudens dat Bijzondere Bijstand ontving (zie tabel 1). In 2020 zien we echter weer een stijging in het aantal huishoudens die Bijzondere Bijstand ontvangen. In de gemeente in totaal is wel een grote daling te zien in het aantal inwoners dat Bijzondere Bijstand ontvangt. In de referentiebuurt is het aantal huishoudens met Bijzondere Bijstand tussen 2018 en 2020 ongeveer gelijk gebleven.

Tabel 1: Bijzondere Bijstand

	Rotterdamwetbuurten	Meeuwenbuurt	Gemeente
2018	410	68	1689
2019	409	65	1294
2020	420	65	1155

Tussen 2018 en 2019 is er sprake van een daling in het aantal inwoners in de Rotterdamwetbuurten dat gebruik heeft gemaakt van schuldhulpverlening (10,7%). Dit is een vergelijkbare daling als in de gemeente in totaal (12,3%). In de referentiebuurt zijn de aantallen hetzelfde gebleven. In 2020 is er in de Rotterdamwetbuurten, de referentiebuurt en de gemeente in totaal overal sprake van een daling in het aantal inwoners die gebruik hebben gemaakt van schuldhulpverlening.

Tabel 2: Schuldhulpverlening

	Rotterdamwetbuurten	Meeuwenbuurt	Gemeente
--	---------------------	--------------	----------

2018	215	25	750
2019	192	25	658
2020	139	17	459

7. Leefbaarometer en Buurtindex

In dit deel van deze notitie (paragraaf 7 en verder) worden gegevens van met name de Leefbaarometer en de Buurtindex weergegeven.

Leefbaarometer

De Leefbaarometer geeft informatie over de leefbaarheid in alle buurten en wijken, waarbij leefbaarheid is gedefinieerd als "de mate waarin de leefomgeving aansluit bij de voorwaarden en behoeften die er door de mens aan worden gesteld".

Hieronder worden de indicatoren weergegeven die gebruikt zijn om de leefbaarheidsscore te berekenen voor de subdimensies **veiligheid en bewoners**. Andere subdimensies worden niet getoond, omdat ze niets zeggen over de Rotterdamwet.

Tabel 3: Indicatoren gebruikt in de Leefbaarometer. Dikgedrukte indicatoren komen qua thema overeen met die van de Buurtindex.

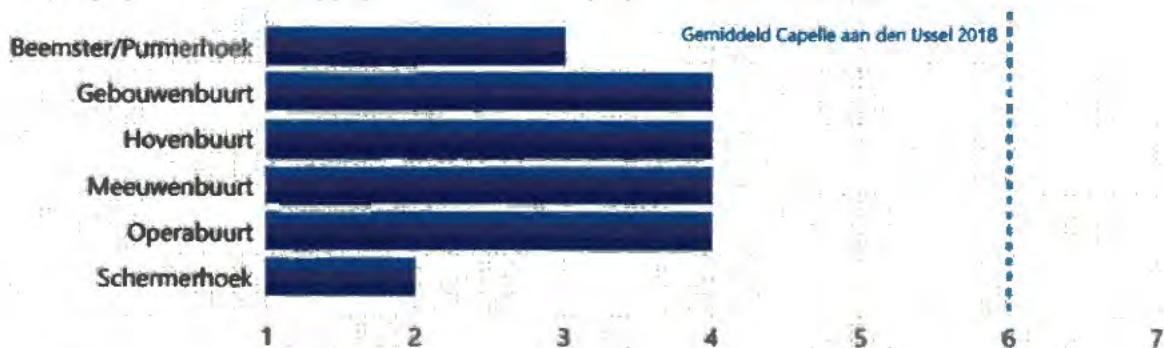
<u>Veiligheid</u>	<u>Bewoners</u>
overlast (samengestelde index)	aandeel westerse allochtonen
ordeverstoringen	aandeel MOE-landers (Midden- en Oost-Europese landen)
vernielingen	aandeel niet-westerse allochtonen
gewelddisdrijven	aandeel Marokkanen
berovingen	aandeel Surinamers
inbraken	aandeel Turken
	aandeel overige niet-westerse allochtonen
	eenoudergezinnen
	gezinnen met kinderen
	gezinnen zonder kinderen
	aandeel arbeidsongeschikten
	aandeel bijstandsgerechtigden
	ouderen
	ontwikkeling huishoudens
	ontwikkeling 15-24 jarigen
	mutatiegraad

In de onderstaande grafieken worden de absolute en relatieve Leefbaarometer cijfers weergegeven voor de verschillende Rotterdamwetbuurten en de Meeuwenbuurt. Hier zien we ten eerste dat de referentiebuurt een vergelijkbare score heeft op de Leefbaarometer als de Rotterdamwetbuurten. Ten tweede zien we dat de scores van deze buurten niet zijn verbeterd tussen 2014 en 2018. De leefbaarheid in de Rotterdamwetbuurten is dus niet vooruit gegaan.

Figuur 10: Leefbaarometer cijfers per jaar voor de verschillende Rotterdamwetbuurten en de referentiebuurt (Meeuwenbuurt).

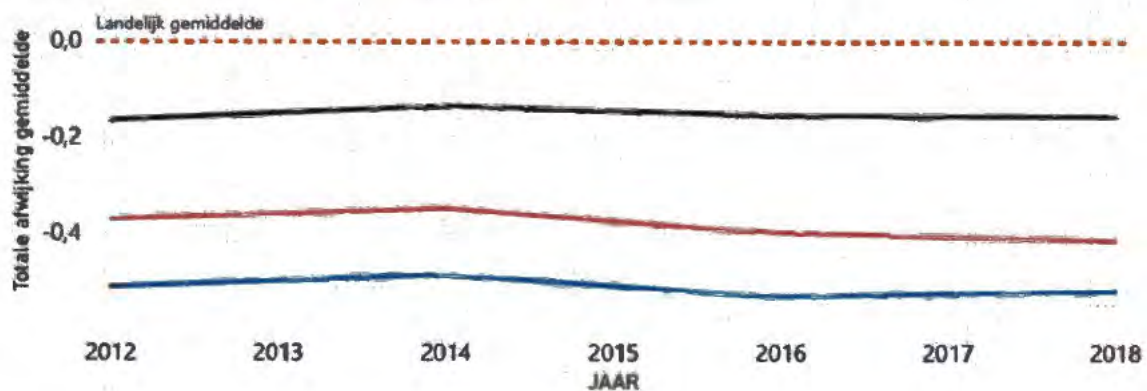
Leefbaarometer Cijfer

Jaar ● 2014 ● 2016 ● 2018

Figuur 11: Relatieve Leefbaarometer scores ten opzichte van het landelijk gemiddelde
Leefbaarometer Relatief Landelijk Gemiddelde

Buurt ● Capelle aan den IJssel ● Meeuwenbuurt ● Rotterdamwet

Buurtindex

De Buurtindex Capelle aan den IJssel is een beleidsinstrument om de ontwikkelingen in verschillende domeinen in beeld te brengen van buurten en wijken. Met dit instrument is het mogelijk om de leefbaarheid van buurten en wijken te beschrijven en uiteindelijk ook te verbeteren. De Buurtindex wordt door Oostveen Beleidsonderzoek en Advies in samenwerking met de gemeente Capelle aan den IJssel opgesteld.

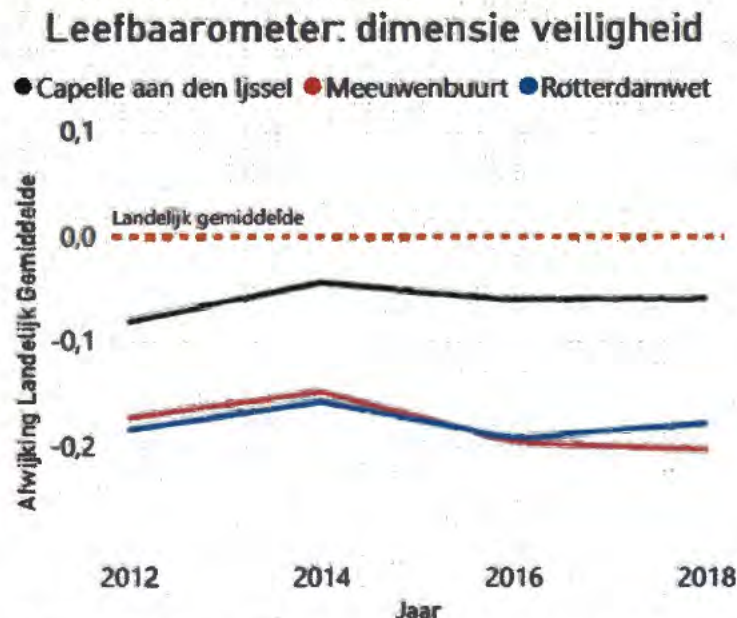
Tabel 4: Indicatoren van de Buurtindex per dimensie. Dikgedrukte indicatoren komen qua thema overeen met die van de Leefbaarometer

Veiligheid	Sociaal
overlast (score) drugsoverlast gewelddsmisdrijven beroeringen inbraken verkeersveiligheid	1. bevolkingssamenstelling: aandeel bijstandsgerechtigden eenoudergezinnen werkzoekenden opleidingsniveau vroegtijdige schoolverlaters 2. sociale samenhang: vertrek uit de wijk vestiging in de wijk

8. Veiligheid

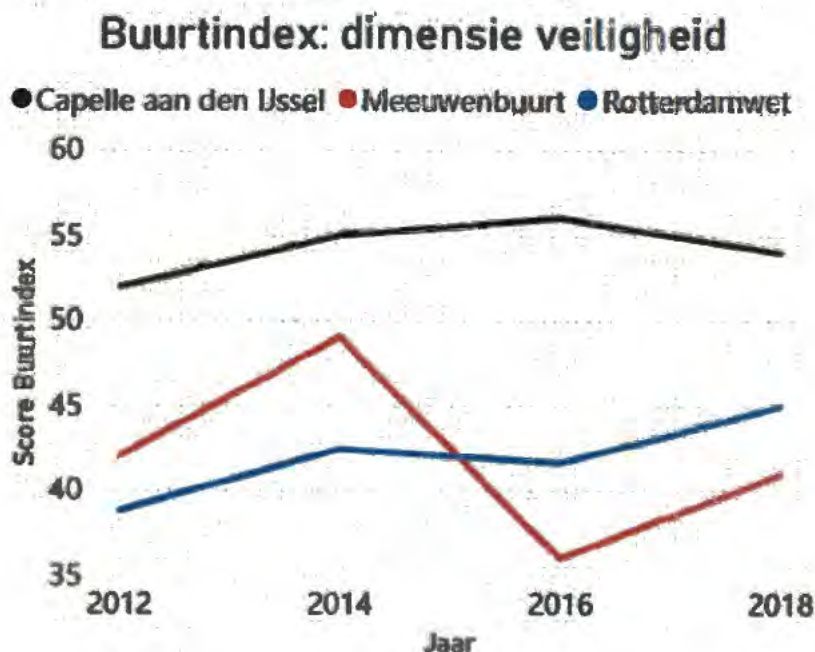
Op de dimensie veiligheid van de Leefbaarometer vallen de Rotterdamwetuornten en de referentiebuornten nog steeds ver onder het gemiddelde van de gemeente en het landelijk gemiddelde (zie figuur 11). Tussen 2016 en 2018 vindt een kleine daling plaats op de dimensie veiligheid van de Leefbaarometer voor de Meeuwenbuort, terwijl er een kleine stijging plaatsvindt voor de Rotterdamwetuornten. Als we specifiek kijken naar elke Rotterdamwetuort dan zien we een stijging voor alle buornten behalve de Operabuort. Als deze trend in 2020 doorzet, kan er gesproken worden van een verbetering in de Rotterdamwetuornten.

Figuur 12: Relatieve Leefbaarometer scores op de dimensie veiligheid.

Op de dimensie veiligheid van de Buortindex zien we een stijging voor zowel de Rotterdamwetuornten als de Meeuwenbuort (zie figuur 12). De scores vallen echter nog steeds veel lager uit dan het Capelse gemiddelde. De komende jaren zal de score op deze dimensie blijvend gemonitord moeten worden om te zien of deze trend doorzet. Het is mogelijk dat deze score dankzij de invoer van de Rotterdamwet niet verder is verslechterd, echter valt het ook te concluderen dat, zelfs met de invoer van de Rotterdamwet, tot nu toe de scores niet veel dichterbij het Capelse gemiddelde zijn gekomen.

Figuur 13: Buurtindex scores op de dimensie veiligheid.

Vergelijking Buurtindex & Leefbaarometer

Het verschil in de resultaten tussen de twee indexen kan komen door de indicatoren die zijn gebruikt bij de berekeningen. Voor de Leefbaarometer worden voornamelijk objectieve scores gebruikt, terwijl voor de Buurtindex een combinatie van objectieve en subjectieve metingen worden gebruikt. Een deel van de scores voor de Buurtindex komen namelijk van de Bewonersenquête af.

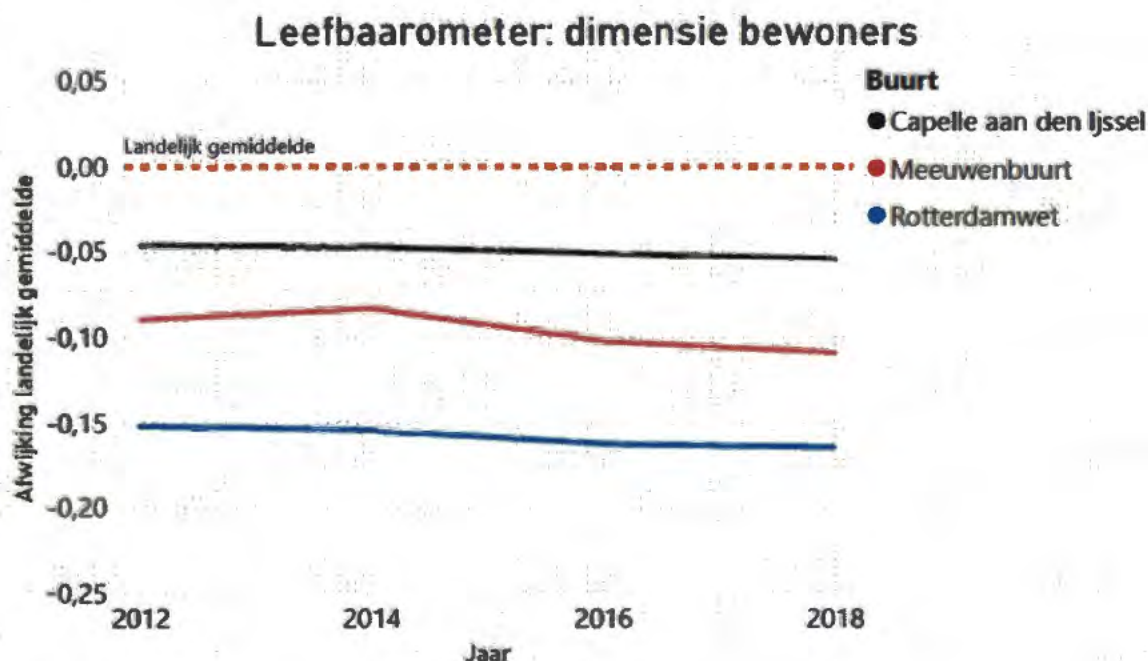
Het is in ieder geval duidelijk dat zowel in de Leefbaarometer als in de Buurtindex de scores van de Rotterdamwetbuurten aan het verbeteren zijn. De scores zijn echter nog steeds veel lager dan het Capelse gemiddelde.

9. Bewoners

De scores van de Leefbaarometer op de dimensie bewoners zijn niet veranderd tussen 2016 en 2018 voor de Rotterdamwetbuurten (zie figuur 14). Juist op deze dimensie zouden we een verandering moeten verwachten, aangezien deze dimensie een aantal belangrijke indicatoren meeneemt (zoals het aandeel arbeidsongeschikten en bijstandsgerechtigden) die zouden moeten veranderen door de invoering van de Rotterdamwet.

Het is natuurlijk alsnog mogelijk dat er veranderingen op deze indicatoren hebben plaatsgevonden, maar dat de invloed hiervan niet zo groot is geweest in vergelijking met de andere indicatoren die deel uitmaken van deze dimensie, zoals bijvoorbeeld het aandeel niet-Westerse migranten, ouderen, eenoudergezinnen of de ontwikkeling 15-24 jarigen. Als er bij de meeste indicatoren geen verschuiving plaatsvindt in de scores, dan zal de dimensie ook niet verschuiven.

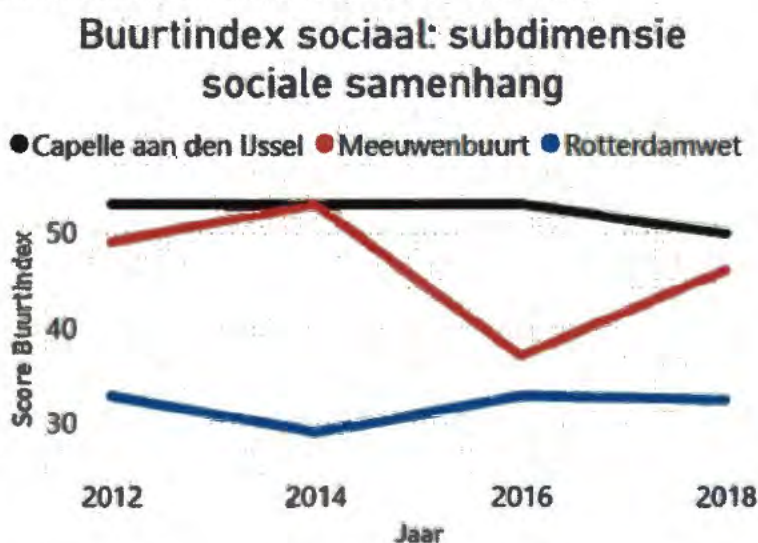
Figuur 14: Relatieve Leefbaarometer scores op de dimensie bewoners

10. Sociale Dimensie

Tussen 2016 en 2018 is de gemiddelde Buurtindex score van de Rotterdamwetbuurten niet verbeterd op de subdimensies bevolking (aandeel bijstandsgerechtigden, eenoudergezinnen, werkzoekenden, opleidingsniveau en vroegtijdige schoolverlaters) en sociale samenstelling (het vertrek uit de wijk, vestiging in de wijk, sociale cohesie en de algemene evaluatie van de buurt). In de Meeuwenbuurt, waar de Rotterdamwet niet van toepassing is, is er wel een verbetering te zien op beide subdimensies. Er valt dus niet te spreken van een effect van de Rotterdamwet op deze subdimensies. Daarnaast zijn de gemiddelde scores van de Rotterdamwetbuurten op deze subdimensies veel lager dan het Capelse gemiddelde.

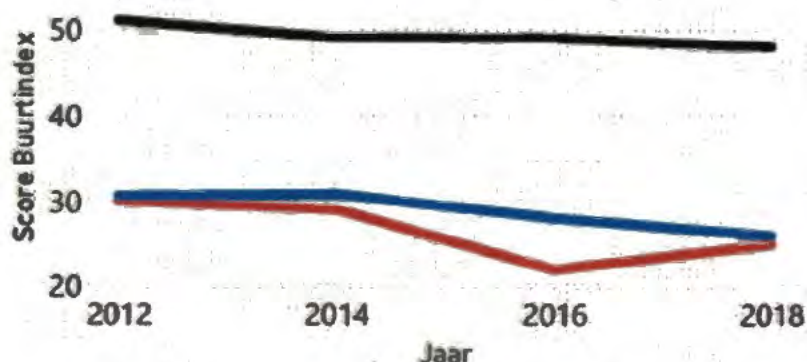
Figuur 15: Buurtindex scores op de subdimensie sociale samenhang.

Figuur 16: Buurtindex scores op de subdimensie bevolking.

Buurtindex sociaal: subdimensie bevolking

● Capelle aan den IJssel ● Meeuwenbuurt ● Rotterdamwet

11. Leefbaarheid: Bewonersenquête

Het is van belang om naast de objectieve scores over leefbaarheid (zoals de Leefbaarometer en de Buurtindex), ook te kijken naar de bevonden leefbaarheid van de bewoners zelf. De resultaten van de Bewonersenquête geven inzicht in de bevonden leefbaarheid van een buurt en hoe dit zich heeft ontwikkeld over de jaren heen. De exacte scores per indicator zijn te zien in onderstaande tabel, de trends worden in grafieken weergegeven en verder toegelicht.

Tabel 5: Indicatoren van de Bewonersenquête over leefbaarheid

Gemiddelde Rotterdamwetbuurten	2013	2015	2017	2019
Criminaliteit (rapportcijfer)	5,8	5,7	5,9	6,1
Probleemscore overlast (score)	3,9	4,0	3,5	4,0
Probleemscore verloedering (score)	5,7	5,6	5,9	5,6
Andere overlast (rapportcijfer)	5,1	4,9	5,0	5,8
Vandalisme (rapportcijfer)	5,5	5,5	5,1	5,9
Buurt in het algemeen (rapportcijfer)	6,5	6,1	6,3	6,7
Algemene evaluatie van de buurt (schaalscore)	5,5	5,4	5,1	5,9
Samenleven verschill. etniciteiten (rapportcijfer)	5,6	5,7	5,6	6,1
Sociale cohesie (schaalscore)	4,8	4,8	4,6	5,0

Referentiebuurt (Meeuwenbuurt)	2013	2015	2017	2019
Criminaliteit (rapportcijfer)	6,0	5,1	5,7	6,5
Probleemscore overlast (score)	3,0	3,6	3,6	3,1
Probleemscore verloedering (score)	4,7	4,4	6,0	5,2
Andere overlast (rapportcijfer)	6,1	4,9	5,8	6,2
Vandalisme (rapportcijfer)	6,3	5,7	5,6	6,5
Buurt in het algemeen (rapportcijfer)	6,8	6,2	6,3	6,8
Algemene evaluatie van de buurt (schaalscore)	6,8	5,6	6,4	6,4
Samenleven verschill. etniciteiten (rapportcijfer)	6,1	5,1	5,3	5,8
Sociale cohesie (schaalscore)	5,7	4,8	4,9	5,9

Capelle aan den IJssel	2013	2015	2017	2019
Criminaliteit (rapportcijfer)	6,5	6,5	6,3	6,5
Probleemscore overlast (score)	2,3	2,2	2,4	2,6
Probleemscore verloedering (score)	4,0	3,8	4,0	4,2
Andere overlast (rapportcijfer)	6,1	6,3	6,1	6,3
Vandalisme (rapportcijfer)	6,4	6,6	6,3	6,6
Buurt in het algemeen (rapportcijfer)	7,3	7,3	7,2	7,3
Algemene evaluatie van de buurt (schaalscore)	7,1	7,2	7,1	7,1
Samenleven verschill. etniciteiten (rapportcijfer)	6,3	6,4	6,3	6,5
Sociale cohesie (schaalscore)	5,9	5,9	5,8	5,8

Hovenbuurt	2013	2015	2017	2019
Criminaliteit (rapportcijfer)	5,9	6,4	6,3	6,0
Probleemscore overlast (score)	3,5	2,1	2,6	4,2
Probleemscore verloedering (score)	4,8	3,1	4,6	4,4
Andere overlast (rapportcijfer)	5,3	6,5	5,4	5,9
Vandalisme (rapportcijfer)	5,8	6,9	5,9	6,1
Buurt in het algemeen (rapportcijfer)	6,7	7,5	7,0	6,7
Algemene evaluatie van de buurt (schaalscore)	6,1	6,9	6,7	5,9
Samenleven verschill. etniciteiten (rapportcijfer)	6,0	6,5	5,8	6,4
Sociale cohesie (schaalscore)	5,3	6,0	5,6	4,9

Operabuurt	2013	2015	2017	2019
Criminaliteit (rapportcijfer)	5,5	6,3	5,9	6,3
Probleemscore overlast (score)	4,4	4,1	3,6	4,7
Probleemscore verloedering (score)	5,4	5,4	5,1	5,8
Andere overlast (rapportcijfer)	4,6	4,5	5,3	5,5
Vandalisme (rapportcijfer)	5,4	5,9	5,2	5,9
Buurt in het algemeen (rapportcijfer)	6,6	5,8	6,1	6,7
Algemene evaluatie van de buurt (schaalscore)	5,9	5,5	4,9	6,0
Samenleven verschill. etniciteiten (rapportcijfer)	5,6	5,9	5,9	6,1
Sociale cohesie (schaalscore)	5,1	5,3	4,6	5,0

Gebouwenbuurt	2013	2015	2017	2019
Criminaliteit (rapportcijfer)	6,3	6,1	6,0	6,5
Probleemscore overlast (score)	4,8	3,7	4,1	3,3
Probleemscore verloedering (score)	5,7	5,4	6,0	6,1
Andere overlast (rapportcijfer)	5,1	4,2	5,2	5,8
Vandalisme (rapportcijfer)	5,8	5,3	5,3	5,9
Buurt in het algemeen (rapportcijfer)	6,6	6,2	6,7	7,1
Algemene evaluatie van de buurt (schaalscore)	5,6	4,8	5,5	6,4
Samenleven verschill. etniciteiten (rapportcijfer)	5,6	5,5	6,0	6,4
Sociale cohesie (schaalscore)	5,0	4,0	4,4	5,3

Beemster/Purmerhoek	2013	2015	2017	2019
Criminaliteit (rapportcijfer)	6,2	5,5	5,7	6,0
Probleemscore overlast (score)	2,5	4,8	2,7	3,2
Probleemscore verloedering (score)	5,6	6,8	6,0	5,9
Andere overlast (rapportcijfer)	6,2	4,7	5,2	6,0
Vandalisme (rapportcijfer)	6,0	5,1	4,9	5,6
Buurt in het algemeen (rapportcijfer)	6,7	5,7	6,0	6,7
Algemene evaluatie van de buurt (schaalscore)	5,9	5,8	5,0	6,2
Samenleven verschill. etniciteiten (rapportcijfer)	6,0	5,6	5,7	5,9
Sociale cohesie (schaalscore)	4,7	5,0	4,8	5,5

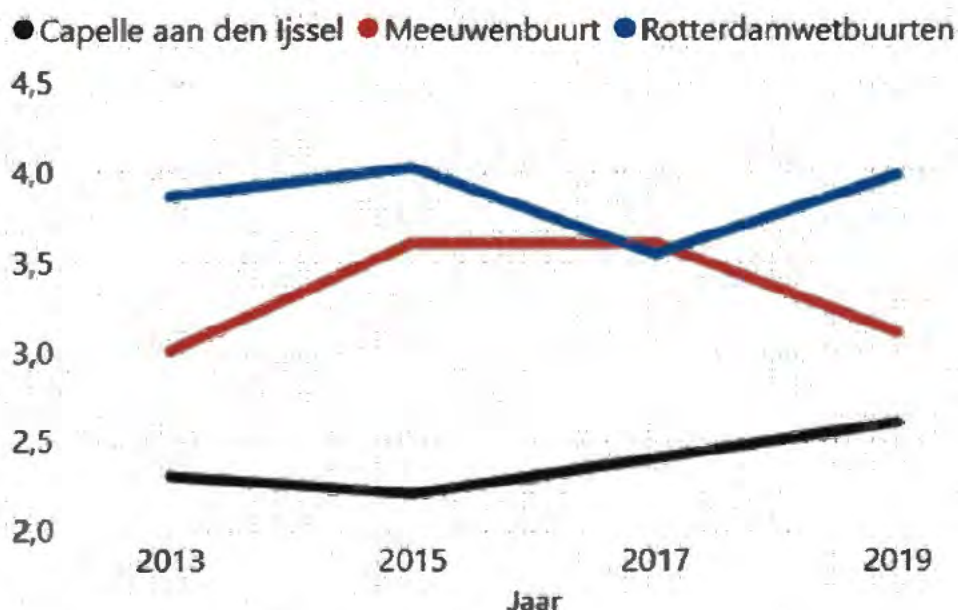
Schermerhoek	2013	2015	2017	2019
Criminaliteit (rapportcijfer)	5,0	4,4	5,5	5,9
Probleemscore overlast (score)	4,1	5,4	4,7	4,5
Probleemscore verloedering (score)	7,2	7,3	7,6	5,8
Andere overlast (rapportcijfer)	4,5	4,5	4,0	5,6
Vandalisme (rapportcijfer)	4,3	4,5	4,0	6,0
Buurt in het algemeen (rapportcijfer)	5,7	5,5	5,8	6,3
Algemene evaluatie van de buurt (schaalscore)	3,8	4,1	3,6	4,8
Samenleven verschill. etniciteiten (rapportcijfer)	4,9	5,2	4,8	5,8
Sociale cohesie (schaalscore)	3,7	3,8	3,7	4,3

Probleemscore overlast

Probleemscores zijn gebaseerd op de mate waarin vervelende voorvallen volgens bewoners voorkomen in de buurt. De probleemscore overlast is gebaseerd op de mate waarin overlast van groepen jongeren, overlast van omwonenden en geluidsoverlast voorkomen. Hoge scores zijn ongunstig. In figuur 17 is te zien dat voor beide de Rotterdamwetbuurten en de referentiebuurt de scores in 2019 nog steeds hoger zijn dan het Capelse gemiddelde. Daarnaast is de score verslechterd voor de Rotterdamwetbuurten in 2019 t.o.v. 2017, terwijl dit voor de referentiebuurt juist iets is verbeterd.

Figuur 17: Probleemscore overlast (Bron: Bewonersenquête)

Probleemscore overlast (score)

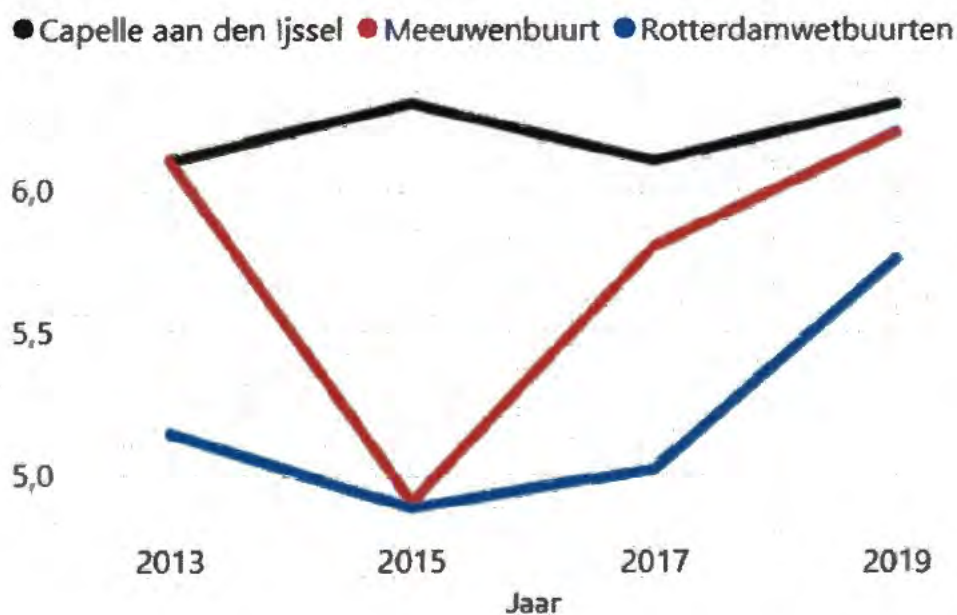

Andere overlast

Dit is het gemiddelde rapportcijfer dat bewoners geven voor andere overlast (lawaai, overlast omwonenden, hangjongerengedrag, enz.). Een hoog cijfer betekent weinig last. In 2019 valt de gemiddelde score van de Rotterdamwetbuurten nog steeds lager dan de referentiebuurt en het Capelse gemiddelde, maar sinds de implementatie van de Rotterdamwet is er wel sprake van verbetering op deze score.

Figuur 18: Andere overlast (bron: bewonersenquête)

Andere overlast (rapportcijfer)

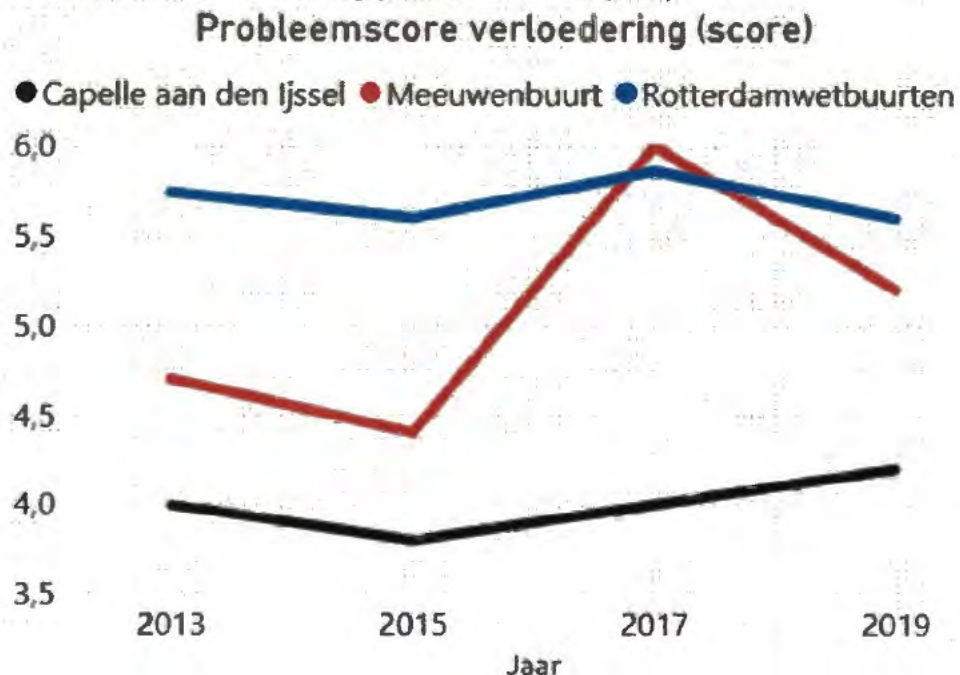

Probleemscore verloedering

De probleemscore verloedering is gebaseerd op de mate waarin vandalisme/graffiti, zwerfvuil en hondenpoep voorkomen. Hoge scores zijn ongunstig. Voor de Rotterdamwetbuurten en de

referentiebuurt zien we in 2019 nog steeds slechtere scores dan het Capelse gemiddelde. In de Rotterdamwetbuurten lijkt hier sinds 2013 weinig in te zijn veranderd. Kijkend naar de specifieke buurten is alleen de Schermerhoek in 2019 significant verbeterd op deze indicator.

Figuur 21: Probleemscore verloedering (bron: bewonersenquête)

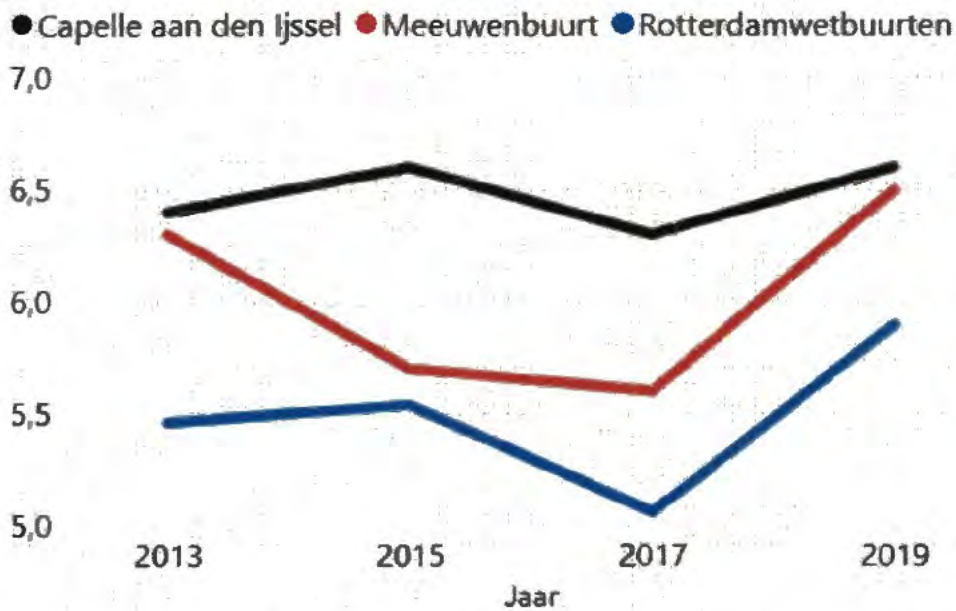

Vandalisme

In de rapportcijfers over vandalisme in de buurt zien we voor de drie gebieden een verbetering tussen 2017 en 2019. Ook al valt de gemiddelde score van de Rotterdamwetbuurten nog steeds lager dan het Capelse gemiddelde, is het verschil tussen de twee sinds 2017 kleiner geworden. Dit geldt echter ook voor de referentiebuurt.

Figuur 20: Vandalisme (bron: bewonersenquête)

Vandalisme (rapportcijfer)

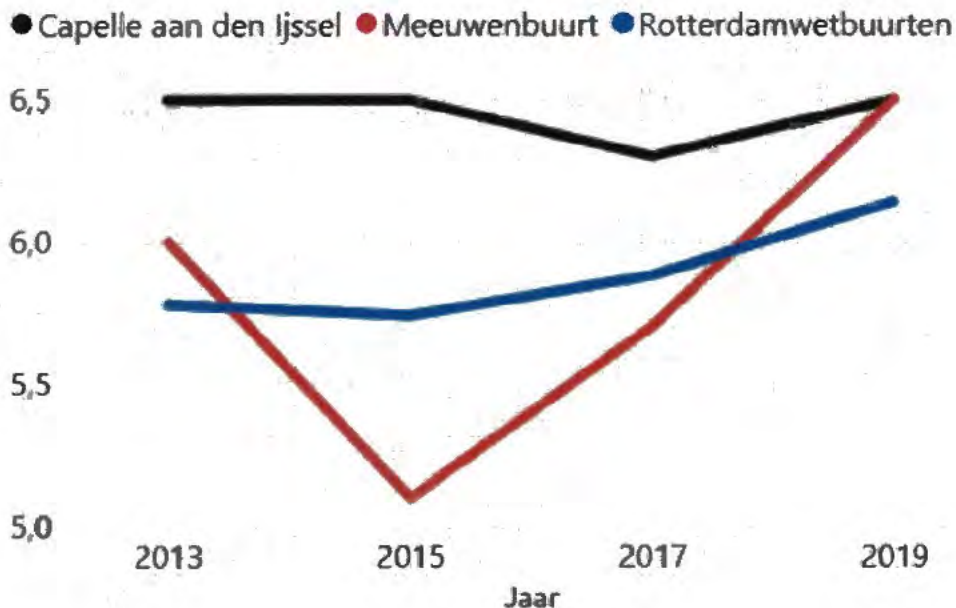

Criminaliteit

In de Rotterdamwetbuurten is er sprake van een kleine stijging (verbetering) tussen 2015 en 2019 in het rapportcijfer dat wordt gegeven voor de criminaliteit in een buurt. Deze stijging wordt beperkt door de daling van de score in de Hovenbuurt. Voor de andere Rotterdamwetbuurten zijn er wel significante verbeteringen te zien in de rapportcijfers. De referentiebuurt is echter ook significant vooruitgegaan op deze indicator.

Figuur 21: Criminaliteit (bron: bewonersenquête)

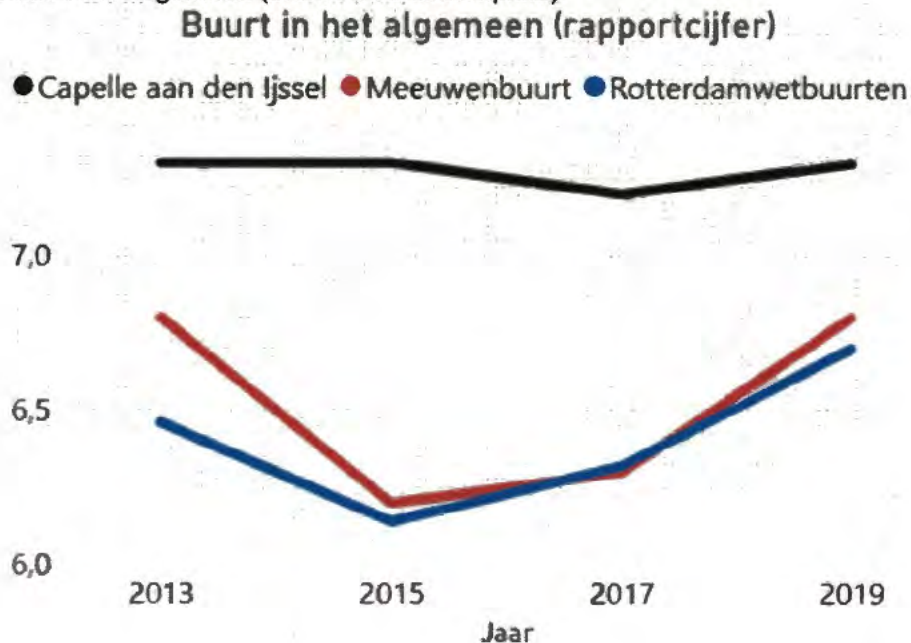
Criminaliteit (rapportcijfer)

Buurt in het algemeen

Het gemiddelde rapportcijfer dat bewoners geven voor hun buurt in het algemeen is sinds 2015 voor de Rotterdamwetbuurten gemiddeld evenveel verbeterd als voor de referentiebuurt. De stijging van dit gemiddelde wordt echter beperkt door de verslechtering van de score in de Hovenbuurt. Voor alle andere Rotterdamwetbuurten wordt wel grotere vooruitgang geboekt op deze indicator.

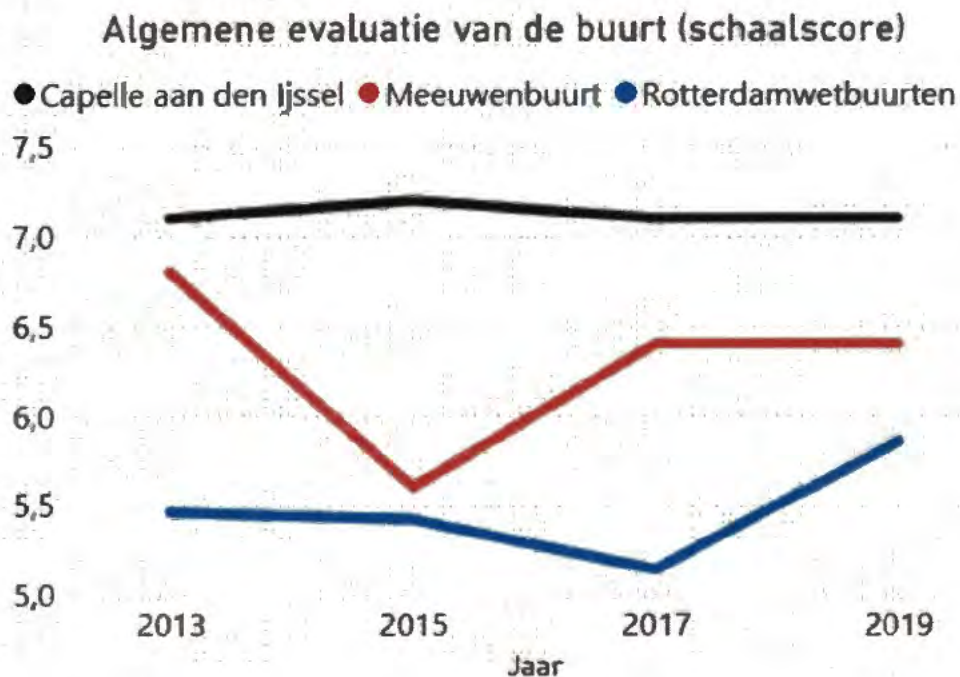
Figuur 22: Buurt in het algemeen (bron: bewonersenquête)

Algemene evaluatie van de buurt

Voor Capelle in het algemeen en de referentiebuurt is de algemene evaluatie van de buurt sinds 2017 niet veranderd. Voor de Rotterdamwetbuurten in het gemiddeld zien we echter sinds 2017 wel verbetering. De stijging van dit gemiddelde wordt echter beperkt door de verslechtering van de score in de Hovenbuurt. Voor alle andere Rotterdamwetbuurten wordt wel grotere vooruitgang geboekt op deze indicator.

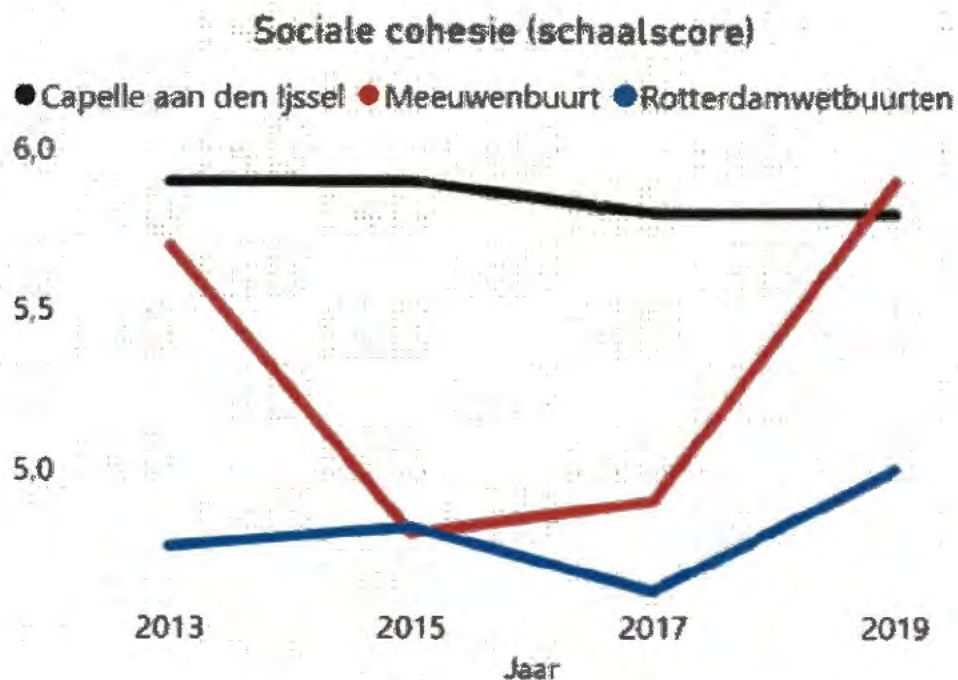
Figuur 23: Algemene evaluatie van de buurt (bron: bewonersenquête)

Sociale cohesie

Kijkend naar de sociale cohesie scores is er weinig verschil tussen 2015 en 2017 voor zowel de Rotterdamwetbuurten als de Meeuwenbuurt. Tussen 2017 en 2019 zien we echter wel een verschil: er is een duidelijke verbetering van de sociale cohesie zichtbaar in de Meeuwenbuurt. Deze verbetering is ook te zien voor de gemiddelde score van de Rotterdamwetbuurten, maar het effect is daar minder groot. De reden voor dit kleinere effect komt doordat de score voor de Hovenbuurt achteruit is gegaan. Voor alle andere Rotterdamwetbuurten is deze score wel gunstiger geworden.

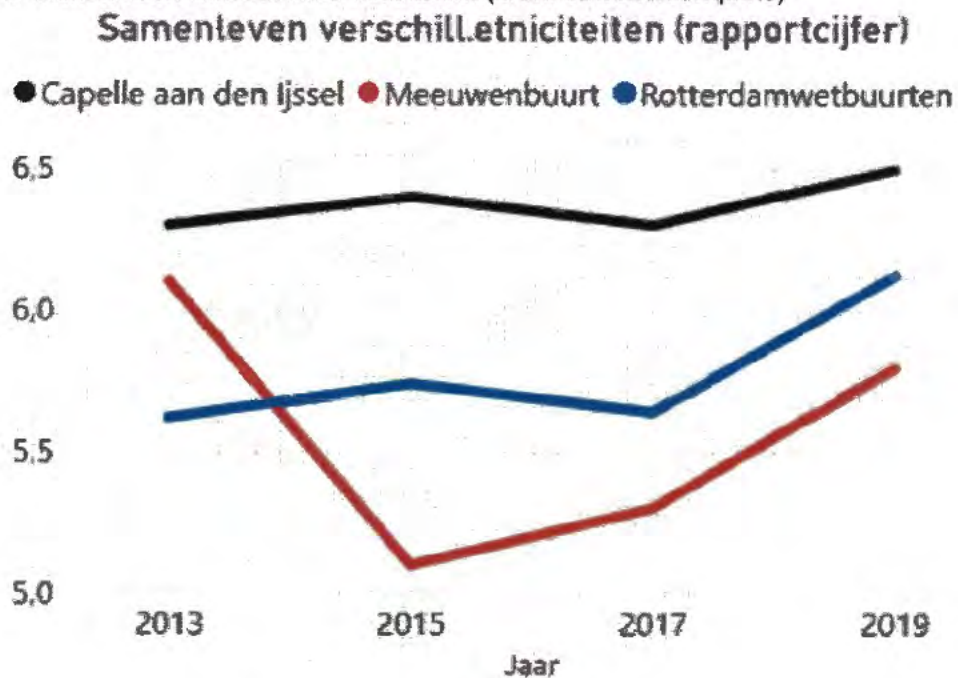
Figuur 24: Sociale cohesie scores (bron: bewonersenquête).

Samenleven verschillende etniciteiten

Deze indicator geeft weer of groepen van verschillende etnische afkomst in een buurt goed met elkaar omgaan. Tussen 2017 en 2019 is in de Rotterdamwetbuurten hier enige verbetering te zien, voor de referentiebuurt zien we echter ook een verbetering op deze indicator.

Figuur 25: Samenleven verschillende etniciteiten (bron: bewonersenquête)

Algemene conclusies leefbaarheid

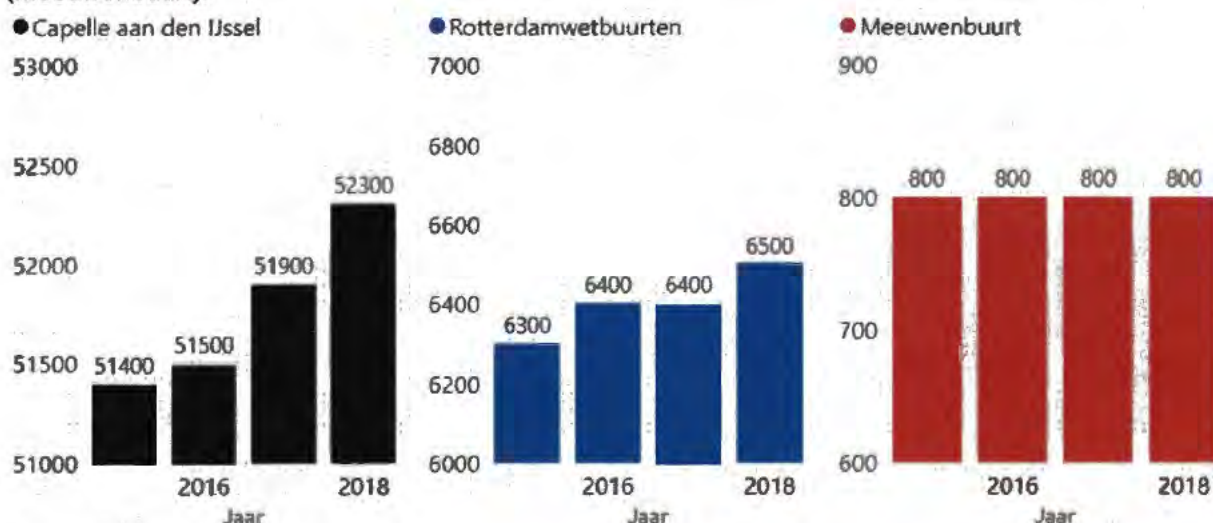
In het algemeen geven de resultaten van de Bewonersenquête een gunstig beeld weer voor de Rotterdamwetbuurten. Voor veel van de indicatoren zien we een verbetering in de scores tussen 2017 en 2019, alleen voor de indicator "probleemscore overlast" zien we in de Rotterdamwetbuurten een duidelijke verslechtering. Voor de indicatoren waar maar een beperkte verbetering te zien is (sociale cohesie, criminaliteit, algemene evaluatie van de buurt en de buurt in het algemeen) worden de gemiddelde scores beperkt door de verslechtering van de situatie in de Hovenbuurt. Het is mogelijk dat de scores van de Hovenbuurt zijn verslechterd door de geplande sloop van de flats in die buurt.

Alhoewel de cijfers nog onder het Capelse gemiddelde vallen, zien we in het algemeen een positieve ontwikkeling in de Rotterdamwetbuurten. Omdat er ook in de referentiebuurt vooruitgang is geboekt, is het echter niet mogelijk om te concluderen dat de Rotterdamwet de reden is voor de verbetering van de scores. Tegelijkertijd is het ook mogelijk dat zonder de toepassing van de Rotterdamwet de scores juist zouden zijn verslechterd.

12. Inkomensontvangers

Sinds 2015 zijn er in de Rotterdamwetbuurten 200 inkomensontvangers bijgekomen (zie figuur 26). Dit is een groei van 3,2%. Dit is een grotere relatieve toename ten opzichte van de gemeente in totaal (1,8%) en de Meeuwenbuurt (0%). Het is mogelijk dat deze grotere relatieve toename komt door de implementatie van de Rotterdamwet. Het is positief dat de afgelopen jaren er steeds meer inkomensontvangers in de Rotterdamwetbuurten zijn komen wonen. Deze trend zou sneller stijgen als (1) de mutatiegraad hoger zou zijn en (2) alleen mensen met een inkomen zouden worden toegelaten tot de buurten, ongeacht hoe lang ze in de regio hebben gewoond.

Figuur 26: aantal inkomensontvangers in de gemeente, Rotterdamwetbuurten en de referentiebuurt (Meeuwenbuurt).

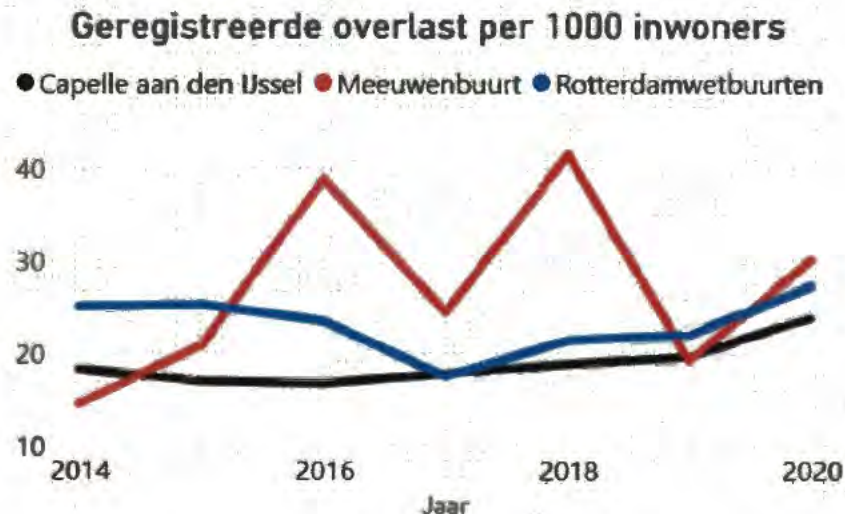
Bron: CBS

13. Criminaliteit

Kijkend naar de geregistreerde overlast per 1000 inwoners (figuur 27), zien we in het algemeen weinig verschil tussen 2014 (25 meldingen per 1000 inwoners) en 2020 (27 meldingen per 1000 inwoners). Tussen 2015 en 2017 was er een dalende trend te zien in het relatief aantal meldingen. Echter zien we dat sinds 2017 het aantal meldingen weer stijgt in de Rotterdamwetbuurten. In de gemeente in totaal was er weinig verschil te zien: in 2014 waren er 18 meldingen van overlast per 1000 inwoners en in 2019 waren er 20. In 2020 zien we echter ook voor de gemeente in totaal een stijging (24 meldingen per 1000 inwoners). Een waarschijnlijke verklaring voor de stijging in het aantal meldingen van overlast is de coronacrisis.

Het verschil tussen de gemeente en de Rotterdamwetbuurten is wel kleiner geworden. In 2014 waren er in de Rotterdamwetbuurten 7 meer meldingen per 1000 inwoners, in 2020 is dit verschil gedaald naar 3 meldingen per 1000 inwoners. Er dus wel sprake van enige verbetering in de Rotterdamwetbuurten. In de referentiebuurt zien we echter voornamelijk schommelingen in het relatief aantal meldingen over de jaren heen.

Figuur 27: geregistreerde overlast per 1000 inwoners

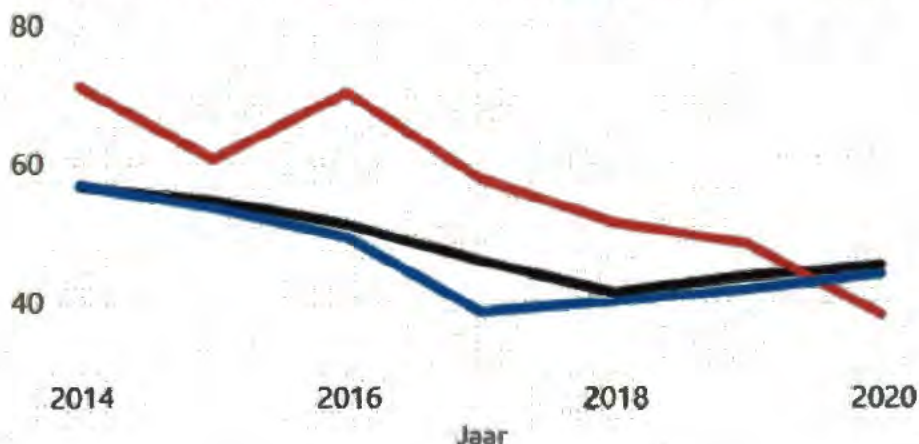
Bron: Politie

Kijkend naar het aantal geregistreerde misdrijven per 1000 inwoners (figuur 28) is er in de Rotterdamwetbuurten tussen 2014 en 2017 sprake van een grote daling (van 57 naar 38 misdrijven per 1000 inwoners). Na 2017 lopen deze cijfers echter weer op (van 38 in 2017 naar 44 in 2020). In de referentiebuurt zien we echter dat na 2016 de daling doorzet naar 2020 (van 70 naar 38 misdrijven per 1000 inwoners). In de gemeente in totaal zien we ook een daling in het relatieve aantal misdrijven tussen 2014 en 2018 (van 56 naar 41 per 1000 inwoners), maar ook daar zien we een stijgende trend tussen 2018 en 2020 (van 41 naar 45 per 1000 inwoners). Ook al staan de Rotterdamwetbuurten er in 2020 beter voor ten opzichte van 2014, is de stijging de afgelopen 3 jaar in het relatieve aantal misdrijven zorgelijk. Vooral in contrast met de referentiebuurt waar een dalende trend al jaren te zien is. Dit zou erop kunnen wijzen dat de Rotterdamwet niet effectief is in het verminderen van criminaliteit in de directe omgeving.

Figuur 28: geregistreerde misdrijven per 1000 inwoners

Geregistreerde misdrijven per 1000 inwoners

● Capelle aan den IJssel ● Meeuwenbuurt ● Rotterdamwetbuurten

Bron: Politie

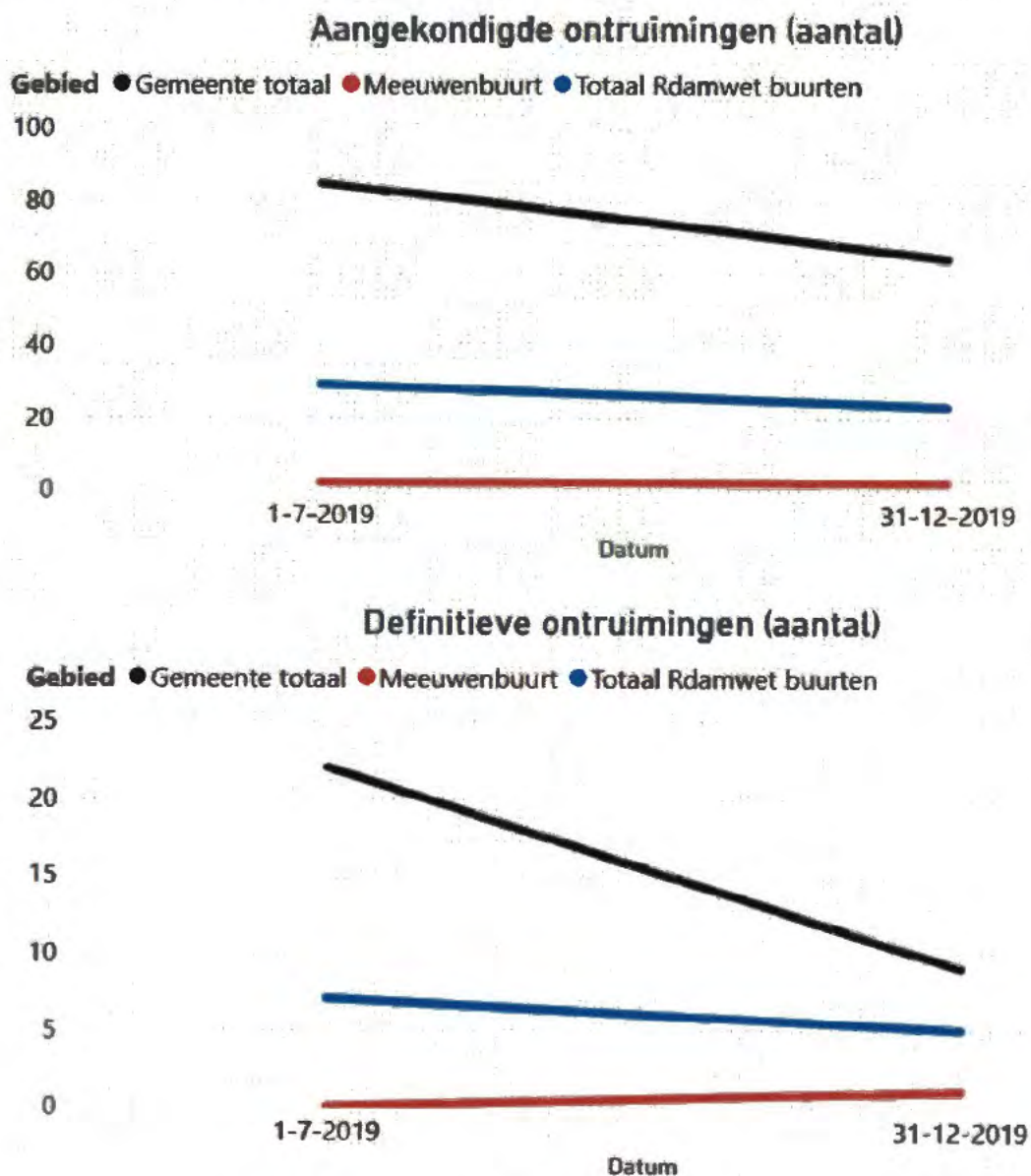
14. Ontruimingen

In de gemeente is er een daling geweest van 21 aangekondigde ontruimingen in het tweede halfjaar van 2019 ten opzichte van het eerste halfjaar. In de Rotterdamwetbuurten zien we hier ook een daling (6 minder), dit is echter in de Meeuwenbuurt hetzelfde gebleven.

Er was ook een daling in het aantal ontruimingen die definitief zijn doorgegaan (gemeente: 13 minder, Rotterdamwetbuurten: 2 minder). In de Meeuwenbuurt heeft 1 meer ontruiming plaatsgevonden in het tweede halfjaar t.o.v. het eerste halfjaar. In het algemeen zijn de verschillen te klein om hieruit een betekenisvolle conclusie te trekken.

In januari en februari 2020 zijn er in de gemeente 12 ontruimingen aangemeld, waarvan er 2 zijn doorgegaan. Vier van de aangemelde ontruimingen vonden plaats in de Rotterdamwetbuurten, hiervan zijn er geen doorgegaan. Tot slot zijn er in deze twee maanden geen aanmeldingen geweest in de referentiebuurt. Sinds 1 maart 2020 hebben in verband met de coronacrisis geen ontruimingen plaatsgevonden.

Figuur 29: aangekondigde en definitieve ontruiming in 2019

Bron: Unit Frontlijn, Gemeente Capelle aan den IJssel

Notitie Kwalitatieve evaluatie toepassing Rotterdamwet

1. Inleiding

Op 13 juni 2019 heeft de minister na vier jaar toepassing van de Rotterdamwet in Capelle aan den IJssel, de gemeente toestemming gegeven om de Wbmgp (artikel 8 en 9) weer voor 4 jaar toe te passen. De minister heeft daarbij aangegeven dat de gemeente binnen twee jaar (uiterlijk juli 2021) een tussenevaluatie dient uit te voeren en de uitkomst daarvan met hem te delen. De gemeente Capelle a/d IJssel heeft de toepassing van de Wet Bijzondere Maatregelen Grootstedelijke Problematiek (hierna: Rotterdamwet) kwalitatief geëvalueerd door middel van een online werksessie over de Rotterdamwet op 29 april 2021.

Bij deze online sessie hebben de volgende partners en betrokkenen deelgenomen:

- Gebiedsmanagers van de gemeente;
- Consulente en wijkbeheerders van woningcorporatie Havensteder;
- De welzijnsorganisatie Stichting Welzijn Capelle;
- Bewoners.

Daarnaast zijn enkele bewoners benaderd met vragen via de telefoon en mail. Hun antwoorden en verhalen zijn ook verwerkt in voorliggende notitie.

De werksessie is begeleid door [REDACTED] van de afdeling BCO en [REDACTED] van de afdeling Stadsontwikkeling.

Het doel van deze online sessie was het wisselen van ervaringen met de mensen die met de Rotterdamwet te maken hebben. In deze interactieve sessie is de Rotterdamwet vanuit verschillende perspectieven benaderd door verschillende vragen te stellen en de tijd te nemen voor verdieping daarop. Het gaat bij de Rotterdamwet over stenen en wetten, maar ook over mensen en dus ook over waarden en normen van bewoners en experts. Een gesprek is daarom waardevol. Deze kwalitatieve evaluatie is gebaseerd op de meningen en ervaringen van een aantal betrokkenen. In voorliggende notitie hebben we deze ervaringen gestructureerd en samengevat.

Leeswijzer

In de tweede paragraaf wordt kort toegelicht hoe de Rotterdamwet wordt toegepast in Capelle aan den IJssel. In de derde paragraaf wordt ingegaan op de kwalitatieve inzichten ten aanzien van de effecten van de toepassing van de Rotterdamwet. In de vierde paragraaf worden adviezen van betrokkenen over de combinatie van verschillende interventies in de aangewezen gebieden besproken. Tot slot wordt in de vijfde paragraaf in beeld gebracht hoe betrokkenen het proces van de toepassing van de Rotterdamwet ervaren en welke verbeterpunten zij signaleren voor de Rotterdamwet. In de notitie worden in omlijnde tekstblokken voorbeelden en uitspraken van betrokkenen gedeeld.

2. Toepassing van de Rotterdamwet in Capelle a/d IJssel

De Rotterdamwet is bedoeld om het proces van overbelasting en afnemende leefkwaliteit een halt toe te roepen om zo een adempauze voor verbeteringen te creëren in kwetsbare wijken. Sinds 2015 past de gemeente artikel 8 en 9 van deze wet toe op een aantal complexen in de gemeente. Het gaat daarbij om de volgende complexen:

- Hovenbuurt: Wiekslag;
- Hoeken: Purmer- en de Schermerhoek;
- Operabuurt: Nabucco, Aida, Librije, Norma, Rigoletto, Parsifal;
- Gebouwenbuurt: Agnietenhof, Evoluon.

In totaal gaat het om 1.857 woningen, van de in totaal 12.517 sociale huurwoningen anno 2020 in de gemeente Capelle aan den IJssel (ca. 14,8 % van de sociale huurwoningvoorraad).

Met artikel 8 wordt getracht de instroom van nieuwe bewoners zonder inkomen te beperken. Op basis

van artikel 8, maken alleen woningzoekenden kans die OF een inkomen uit arbeid hebben, EN/OF die tenminste 6 jaar in de regio wonen. De regio is hierbij gedefinieerd als de woningmarkt regio Rotterdam. Wanneer een woningzoekende aan een van deze twee voorwaarden voldoet, wordt artikel 9 toegepast. Met artikel 9 wordt voorrang gegeven aan huishoudens die een mogelijke positieve bijdrage kunnen leveren aan de buurt. Voor de gemeente Capelle aan den IJssel geldt dat het in dit laatste geval gaat om huishoudens waarvan tenminste één iemand in een huishouden een beroep in de dienstverlening (volgens CBS definitie) heeft of vrijwilligerswerk doet.

3. Effecten van toepassing van de Rotterdamwet

Met toepassing van artikel 8 en 9 van de Rotterdamwet, beoogt de gemeente de leefbaarheid in aangewezen gebieden te verhogen door:

- de instroom van kansarme groepen te beperken om probleem-cumulatie tegen te gaan (artikel 8)
- en om sociale cohesie in de (kwetsbare) buurt te verhogen (artikel 9).

Ervaringen van betrokkenen

Betrokkenen geven aan dat de intentie van de Rotterdamwet duidelijk is, alleen is er weinig uitvoering in de buurten. Ze beschrijven de buurten als plekken waar mensen aan het overleven zijn. In deze buurten is bij uitstek sprake van multi-probleemgezinnen.

"Er dreigt een verzadiging op te treden van probleemgezinnen. Bewoners klagen over achteruitgang"

"Je ziet soms jongeren (Antillianen) vanuit andere buurten in Rotterdamwetcomplexen zich samen groeperen in de trappenhuizen, wat tot drankgebruik, blowen, bromfiets/motor- en muziek overlast leidt"

Vrijwel alle betrokkenen geven aan dat hun beleving is dat het aanwijzen van de Rotterdamwet (nog) nauwelijks effect heeft gehad op de probleemcumulatie of de sociale cohesie. Zij ervaren geen trendbreuk ten opzichte van de periode voor de toepassing van de Rotterdamwet en zien de aangewezen buurten ook niet verbeteren ten opzichte van kwetsbare buurten die niet zijn aangewezen onder de Rotterdamwet.

"Ik zie een toename van kwetsbaarheid van bewoners, meer onverschilligheid. Ik zie een achteruitgang, ondanks alle inspanningen van partijen"

Een bewoner zegt dat de kolossaliteit van de flats (Hoeken) anonimiteit in de hand werkt hetgeen zich uit in de vervuiling en ongeïnteresseerdheid van de buurt. Betrokkenheid is ver te zoeken. men groet elkaar en daar blijft het bij. Of de Rotterdamwet heeft bijgedragen aan verbetering van de buurt is lastig te zeggen omdat er meerdere leefbaarheidsmaatregelen worden toegepast.

Beperkende factoren

Regiobinding

Voor artikel 8 geldt dat er in de wet een uitzonderingsclausule is opgenomen voor mensen die al tenminste zes jaar in de regio wonen (artikel 8, lid 1). Dit betekent dat voor mensen die langer dan zes jaar in de woningmarktregio Rotterdam wonen de Rotterdamwetbepalingen niet van toepassing zijn. Via deze clausule is het mogelijk dat mensen met een kwetsbare sociaaleconomische positie toch instromen. Hoewel een kwantitatieve analyse geen onderdeel uit heeft gemaakt van deze analyse, is kwalitatief het beeld van betrokkenen dat deze clausule vaak van toepassing is. Betrokkenen geven aan dat ze dezelfde mensen in aangewezen buurten zien reageren als in niet aangewezen buurten en denken dat dit door regio-binding komt.

"Zes jaar woonachtig in de regio in bijna altijd aan de orde, waardoor de wet haar doel voorbij schiet. Er glippen redelijk veel mensen langs"

Weinig ruimte voor maatwerk

Betrokkenen geven aan dat de strikte weigeringscriteria van de Rotterdamwet, maatwerk onmogelijk maken. Soms is er een zeer geschikte persoon die past en een goede bijdrage kan leveren in de buurt, maar de woning niet aangeboden krijgt, omdat hij niet voldoet aan de Rotterdamwetcriteria.

Betrokkenen adviseren de Rotterdamwet op kleinere schaal toe te passen. Een van de betrokkenen zegt: 'Het is nu schieten met hagel'. Hoe kleiner de schaal, hoe groter de kans dat effecten van interventies zichtbaar worden. Dat pleit voor meer maatwerk in de vorm van minder woningen in een paar specifieke complexen waar de Rotterdamwet wordt toegepast.

Lage mutatiegraad

In de aangewezen buurten is de mutatiegraad vrij laag. Dat komt onder andere doordat mensen in deze buurten vaak met overleven bezig zijn. Er is geen geld en ruimte om te verhuizen. Ook de schaarste op de woningmarkt draagt bij aan de lage mutatiegraad. De Rotterdamwet is alleen van toepassing op het moment dat iemand verhuist hierdoor wordt de werking van de wet beperkt door de lage mutatiegraad. Dit houdt in dat we niet direct een significant effect van de wet kunnen zien/verwachten.

AVG

Tijdens de groeps gesprekken komt het onderwerp van de privacywetgeving een aantal keer terug. Met artikel 9 krijgt iemand die vrijwilligerswerk doet voorrang op een woning in de Rotterdamwetbuurt. Voor het optimaal gebruik van nieuwe bewoners die aan vrijwilligerswerk doen, is een actieve benadering nodig om deze mensen ook te verleiden zich hard te maken voor hun nieuwe buurt/complex. Na toewijzing wordt de reden van deze toewijzing echter niet met anderen gedeeld. Eventuele gegadigden voor vrijwilligerswerk in de buurten/complexen, blijven daardoor voor professionals onder de radar.

Betrokkenen geven aan dat ze veel zorgproblematiek zien in de buurten. Wanneer een nieuwe huurder van buiten Capelle aan de IJssel in een aangewezen buurten komen wonen met een specifieke zorgvraag en er geen goede overdracht plaatsvindt, kunnen problemen escaleren voordat de zorgvraag van een huurder ook bij hulpverleners in Capelle aan de IJssel op het netvlies komt. Dit is bijzonder vervelend voor de huurder zelf, maar ook voor de leefbaarheid van burens en buurtbewoners. Er is wel een convenant getekend over het delen van informatie tussen partijen, maar 'dat werkt niet heel motiverend'.

De beperking van de toegang tot de woningmarkt is een uiterste middel en aanvullend op het leefbaarheidsbeleid voor deze buurten.

4. Combinatie van interventies

De wet lijkt nu weinig toe te voegen omdat aan de voorkant bij het betrekken van de woning alleen de woningcorporatie/ wijkbeheerder betrokken is. Bij het betrekken van de woning zou St. Welzijn Capelle actiever betrokken willen worden. Er zou meer persoonlijk contact moeten zijn om de situatie van een persoon beter in beeld te krijgen.

De meeste betrokkenen geven aan dat zij moeite hebben met de uitsluitende werking van de toepassing van de Rotterdamwet in Capelle aan den IJssel. Zij spreken daarom een voorkeur uit voor artikel 9 boven artikel 8. Het geven van voorrang is voor hen beter uitlegbaar, dan het uitsluiten van bepaalde groepen.

"Geen dagbesteding hebben is een probleem, artikel 9 streeft dat juist na. Blijf daarop inzetten. Het scheelt als men niet de hele dag op elkaar zit te letten en te ergeren"

Het vervangen van de huismeester, die in de flat een kantoor had, door een wijkbeheerder die de dubbele hoeveelheid woningen moet beheren, heeft er niet toe bijgedragen dat verbetering merkbaar is. Een groep bewoners blijft overlast veroorzaken. Dat betreft hoofdzakelijk vervuiling (bankstellen, stoelen en vuilniszakken in lifthalen plaatsen) en zwerfvull op straat. In de massale woongebouwen (bijv. Hoeken) mogen regels, en handhaving daarvan, niet ontbreken. Dat er enige overlast is, met veel mensen op een klein oppervlak, is niet uit te sluiten.

"Bij meldingen aan de woningcorporatie wordt de vervuiling wel aangepakt maar de vervuiler wordt zelden aangesproken"

Betrokkenen hebben een paar keer aangegeven dat er een mentaliteitsverandering moet plaatsvinden bij de bewoners. De wijkbeheerder kan bijvoorbeeld vervuiling op galerij of ramen niet aanpakken. Daar ontbreekt hem of haar de tijd voor. Vaak zijn bewoners overdag niet thuis en de wijkbeheerder werkt tot 17:00 uur.

"Met het 'corrigeren' van bewoners heeft iemand, met speciale kennis en tijd, een mooie taak aan"

Ook vanuit buurgemeenten komen mensen hun vuilniszakken in, of vaak naast, de containers zetten waardoor de omgeving er niet netjes uit ziet.

5. Samenwerking en proces

Monitoring

De toepassing van de Rotterdamwet was voor Havensteder tot aan de eerste evaluatie veel te ingewikkeld. Met de vereenvoudiging van de criteria is de toewijzing digitaal in Woonnet Rijnmond mogelijk waardoor het beter uitvoerbaar is. Hierdoor wordt de benodigde data voor de monitoring van de Rotterdamwet digitaal uit het Woonnet Rijnmondsysteem gegenereerd en hoeven er geen Excel-lijstjes handmatig bijgehouden te worden.

St. Welzijn Capelle zou na de ondertekening van een huurcontract met een huurder bij de kennismaking betrokken willen worden vanuit haar maatschappelijke taak. Zo kunnen zaken aan de voorkant besproken en aangepakt worden. Havensteder loopt hierbij tegen de AVG aan.

"Welzijnsorganisaties aan de voorkant betrekken met een goede AVG convenant"

Uit de gesprekken met de betrokkenen komen de volgende constatering naar voren:

- Betrokkenen geven aan dat de relatie tussen de toepassing van de Rotterdamwet en de ontwikkeling van de grootstedelijke problematiek in de aangewezen buurten, lastig tot niet is te onderzoeken. Daarvoor zijn er te veel variabelen en interventies in de buurten. Geen van de betrokkenen kan aangeven dat de toepassing van de Rotterdamwet effect heeft op de leefbaarheid in de aangewezen buurten.
- Betrokkenen geven aan dat de bepaling regiobinding van 6 jaar het daadwerkelijk kunnen sturen op de instroom in de aangewezen gebieden aanzienlijk beperkt. De Rotterdamwet bepalingen (Artikel 8 het hebben van o.a. betaald werk) is dan niet meer van toepassing.
- Volgens de betrokkenen zou de Rotterdamwet op een kleiner schaal toegepast moeten worden.
- Aanbevolen wordt om te focussen op artikel 9. Het geven van voorrang vindt men beter uitlegbaar dan het uitsluiten van bepaalde groepen. Daarnaast zorgt artikel 9 ervoor dat men een dagbesteding heeft.
- Zorgproblematiek wordt als onderliggende oorzaak van overlast aangemerkt. Door de betrokkenen wordt geadviseerd St. Welzijn Capelle en zorgpartijen vroeg in het verhuurproces te betrekken met een goede AVG-convenant.
- Er moet een mentaliteitsverandering bij de bewoners plaatsvinden, omdat de maatregelen alleen overlast/vervuiling etc. niet oplossen. Dit is een punt van aandacht.
- De huismeester wordt als essentieel gezien en nu gemist in het oplossen van de problemen.

Kortom: Er wordt door de betrokkenen gepleit voor meer menselijkheid, minder anonimiteit en meer verbinding, onder andere door zorgproblemen mee te nemen.